

km.
35.6.

ПИСМЕНИКЪ

ОБЩЕПОЛЕЗЕНЪ

на секого

ЕДИНОРОДНАГО МИ БОЛГАРИНА

отъ кой и да б чинъ и возрастъ.

сочиненъ

споредъ днешній - а писмописателенъ способъ

отъ

ХРИСТАКИ П. ДУПНИЧАНИНА,

УЧИТЕЛЯ ВЪ СЛАВЕНО-ЕЛЛИНСКО-ТО ВЪ СИЦОВЪ

УЧИЛИЩЕ КОЙ-ТО СЕГА ПЕРВО НА СВѢТЪ

ИЗДАВА ГО.

Престоявалъ и исправялъ шура неговъ

ІЯКОВЪ ИЛІЄВИЧЪ, С.

ВЪ БЪЛГРАДЪ

У Княжеско-Сербской Типографіи.

1835.

на въпросѣа

ИВ. А.
556

Ст 35, 6

Дозволяе се, да се печата, съ тѣмъ додаткомъ, да се шесть
экземпляра ове кнѣге на расположеніе княжеске Канцеларіе даду.
У Благраду 15гъ Юлія, 1835.

ДИМИТРІЙ ІСАИЛОВИЧЪ,
Цензоръ.

ПРЕОСВЯЩЕННЪЙШЕМУ

ЕПІСКОПУ

СВЯТЫЯ ДУПОЛСКІЯ ЕПІСКОПИ

ГОСПОДНУ Г:

А В К С Е Н Т І Ю

Болгарско-то просвѣщеніе

ЖЕЛАЮЩЕМУ

а моему

усердному благодѣтелю,

за знакъ на мое-то

ИСКРЕННО ПОЧИТАНІЕ И БЛАГОДАРНОСТЬ

посвѣщаванъ

НАСТОЯЩІЙ-А РАЗГОВОРНИКЪ.

ПРЕДИСЛОВІЄ.

Писма-та са не само полезни, но и нуждни секому чловѣку. Понеже какво е нужно да знаеме устно, така е нужно да знаеме и писмено да се разговараме сосъ другого: защо не можеме да сме всегда наедно сосъ едного чловѣка.

Секой, отъ кой чинъ и состояніе да е, дохожда въ нужда, щото тебе да пише. Собирагсе, на примѣръ, двама странни, направувать пріятелство помежду си, и раздѣляватсе. Какво могатъ они да упазать добрый-а союзъ на пріятелство-то си, ако не употребать писма-та;

Раздѣлисе единъ сынъ отъ баща си, единъ братъ отъ брата си. Какво ще покаже онай сыновня-та си должность; какво ще изяви тоя братска-та си любовь; воистинну сосъ писма.

Отстой некой отъ возлюбленнаго си пріятеля, и иска да му открие сердечны-те си тайны, и да му обяви душевна-та

радость или скорбь: Седнува, писува едно писмо, и му възвѣщава отъ край земля-та сичко-то, кое-то можеше да му каже сосъ уста въ присутствіе-то си.

Има некой да обяви другому въ чуждо место нещо: извършава го лесно и скоро сосъ писмо-то, ако бы да ги раздѣляватъ и гори превисоки и моря преширокки: защо писмо-то и гори превосходи, и моря преходи, и по сичка-та земля ходи извѣщавающи душевны-те наши движенія и хотѣнія.

Многожды, що-то не дерзаеме сосъ уста да речеме, начертаваме го на книга-та.

Ако имаме да просиме отъ некого некое благодарѣніе, представляваме свое-то прошеніе писменно много по учтиво: защо книга-та подноси и онова, кое-то ніе не щехме продума сосъ уста или отъ срамъ или отъ страхъ. После имаме и време по многу, за да помислиме вещь-та, да я изречеме сосъ благодать и да я представиме сосъ чинъ.

Торговец-о, художник-о и секой просто человекъ могатъ по лесно и по безмятежно сосъ писма да извършаватъ своите подлози и работы: защо где-то не мо-

же или не ще некой да отиде, тамо писува, и приема свършеніе подлог-о му.

При томъ на днешній-а день не вѣруватъ человекъ-те толко думаемо-то, колко писуваемо-то. Сега се търсатъ Свидѣтельства или Рукописанія, Доказательства: Сега се търсатъ Завѣти, Согласія и урѣченія.

Добре беше прочее да знае секой человекъ, мъжко и женско, безъ изятіе писува: Понеже писмо-то, чтеніе-то и списаніе-то са три вещи найполезни и на нуждни секому, и помагатъ на просвѣщеніе-то и украшеніе-то на единъ родъ. Но толко е по голема потреба-та и полза-та на писма-та, и колко по много и по изрядни подлози се извършаватъ сосъ нихъ, толко по много е у небреженіе въ наша-та злочастна Болгарія нихно-то ученіе: Защо у никое Болгарско училище не гледамъ потребно-то за нихъ учителство. И така бѣдни-те ученицы, като учатъ толку години во училище, излазатъ отъ тамо безъ да знаятъ две рѣчи да пишатъ. А причината на толико-то небреженіе не е воистину друга, но лишеніе-то отъ едно добро вступленіе въ Писмописаніе-то, сосъ кое-то можеха се руководствова ученицы-те

да писувать секаковъ родъ писма на сички-те потреби и обстоятелства въ челоуѣческой-а животъ.

Това прочее недостатечество гледаючи азъ сосъ превелика болезнь сердечна повседневно, принудихсе да го дополнимъ, и да воведемъ по возможности наши-те млады въ Писмописаніе-то. Тѣмже составихъ настоящій-а **ОБЩЕПОЛЕЗЕНЪ ПИСМЕННИКЪ**, кой-то учи сосъ каковъ редъ се писувать писма-та, сирѣчь излага сички-те составителны на писма-та части, и содержава секаковъ родъ писма нужды въ челоуѣческой-а животъ: Понеже не е довольно онъ да учи само какво се пишеть писма-та, но требе да има и доволны примѣры за обученіе: защо, общо да речемъ, прочитаніе добросочиненны писма е найдобро-то средство на одного челоуѣка, за да писува добры писма. Увѣрява ни на това опыт- о во многу челоуѣцы, кой-то, безъ никое особно наставленіе, само сосъ подражаваніе добры писма, писувагъ только гладки писма, като най изрядните писмописцы.

Состоисе прочее настоящій-о Писменникъ отъ едно Вступленіе въ Писмописаніе-

то и отъ разны и доволны примѣры писменны.

Вступленіе-то въ Писмописаніе-то е весьма кратко, и содержава сички-те нужды Надписы или Тітлы, кой-то се писувать отъ вонъ писма-та.

Примѣри-те се заключавагъ у две части: отъ кой-то

Перва-та часть содержава таквыя писма, кой-то са обыкновенни во общій-а животъ.

Втора-та часть има толку само торговски писма, колку-то са най нужды едному торговцу. Можехъ воистинну да притуримъ по многу, и да умножимъ нхно-то число, но не щяхъ, едно убо за да не быде дебела книга-та, и да се умножи премного цѣна-та и: а друго, защо може секой сосъ обученіе-то да научи недоставаемы-те: понеже сами-те подлози на торговія-та му ще го наставать на подобны-те.

У тая часть се вмѣщавать и онія писма, кой-то вонъ отъ общи-те и торговски-те, са потребни въ челоуѣческой-а животъ. Они не можеха да се изоставать у настоящій-а Писменникъ: понеже са нужды секому челоуѣку отъ кой и да е чинъ и со-

стояніе: защо секой требе и долженству-
ва да знае, какво се пише единъ Завѣтъ
и прч. . . После искахъ да е онъ не неполнъ
и недостаточенъ, но колко-то е возможно
полнъ и совершенъ.

Слѣдъ сичко-то това притурихъ единъ
Путеказатель за Болгарія-та, кой-то беше
весма потребенъ да се притури: а защо;
секой самъ ще го познае и ще разумѣе,
за що сичко-то, що писахъ у тоя Писмен-
никъ, сичко-то за полза и за просвѣщеніе
на мой-а Болгарскій родъ писахъ.

У Сищовъ 25го Марта
1835.

ХРИСТАКИ ПАВЛОВИЧЪ,
учитель Сищовскій.

ПИСМЕННИКЪ

ОБЩЕПОЛЕЗЕНЪ.

ВСТУПЛЕНІЕ

ВЪ ПИСМОПИСАНІЕ-ТО.

Писмо-то е една писанна разговоръ сосъ е-
дного отсутствующаго: кое-то правиме нѣ,
кога, или за отстояніе-то мѣстно, или за дру-
га некая причина, не можеме да се разговари-
ме сосъ некого устно. И можеме, какво-то
сосъ устна-та разговоръ, така и сосъ писан-
на-та да изявиме ономува, кому-то писуваме,
свои-те мысли желанія и понятія. Тѣмже
требе да сохраняваме и въ писмо-то оно-
ва, кое-то правиме въ лична-та разговоръ: си-
рѣчь да не употребляваме рѣчи странны го-
лемы и высоки, но ясны и удобопонятливы,
щото онай, кому-то писуваме, да не найде въ
писмо-то ни друго, но само онова, що-то и-
скахме да пишеме и да изявиме: Защо иначе
не разумѣва наши-те понятія, и послѣдува об-
ща между насъ тщета.

У секое писменно сочиненіе потребни са две тїа: Подлогъ, за кого-то пишеме, кого-то ученни-те именуваѣ **ВЕЩЕСТВО**: и способъ, сосъ кого-то представляваме подлогъ-а, кой-то се дума **ВИДЪ**.

Вещества писмо-то има разны и безчисленны, за кое-то и не може да се раздѣли споредъ нихъ, но зема наименованїа отъ свои-те цѣли, кой-то са принуждавающїи-те го причини. Именуваѣ **Повѣствователно**, ако в принужденно да обяви некому некой случай: Ако ли има цѣль да похвали некого, **Похвалително**: Ако ли иска да совѣтува некого, **Совѣтователно** и т. с.

Видъ-о писменъ раздѣляваѣ на 6 части: сирѣчь составляющїи-те писмо-то части са 6 тїа: **Привѣтствїе**, **Предисловіе**, **Повѣствованїе**, **Прирѣчіе** или **окончанїе**, **Подписъ** и **Надписъ**.

П р и в ѣ т с т в і е .

Що в вѣ личны-те посѣщенїа **Поздравленїе-то**, това в вѣ писма-та **Привѣтствїе-то** на онова лице, до кое-то бѣва писмо-то.

Това **Привѣтствїе** писуваѣ на чело у писмо-то, и изявлява тїла-та или **Званїе-то** на онова лице, до кое-то бѣва писмо-то, споредъ негово-то достоинство и состоянїе. Какъ н. п. **преосвященнѣйшїй владыко!** кое-то у средъ писмо-то, где-то потребе да се пише, измѣняваѣ и пишесе ваше преосвященство.

П р е д и с л о в і е .

Нїе, кога искаме да речеме некому нешто нужно, предъ да го представиме, починаме рѣчь-та сосъ начинъ, щото да направиме перво оногова челоуѣка внимателна, и после да почнеме представляванїе-то. Това проче предъ представляванїе-то **предуготовленїе** вѣ писма-та именуваѣ **Предисловіе**, кое-то требе да бѣва кратко.

Вѣ торговски-те писма редко се нахожда **предисловіе**: Понеже вѣ нихъ безъ церемонїа представляваѣ подлогъ-о.

П о в ѣ с т в о в а н і е .

Повѣствованїе, кое-то се и **Повѣсть** дума, в представляванїе-то подлогъ-а: кое-то требе да бѣва ясно, совершенно и подробно, зашто иначе, какво-то рекохъ и на друго место, бѣва нашїй-о подлогъ непонятенъ и слѣдовательно пустъ.

П р и р ѣ ч і е .

Слѣдъ **Повѣсть**-та нїе повторяваме подлогъ-а ономува, до кого-то пишеме, сосъ обѣщанїе, или да му слугуваме сосъ усердіе, или да го обичае отъ сердце или всегда да го благодѣтельствуваме и прч. И това в **Прирѣчіе** на писмо-то, кое-то требе да бѣва, какво-то и **Предисловіе-то**, кратко.

П о д п и с ъ .

Като се свърши **прирѣчіе-то**, абїе слѣдува **Подпис-о**, вѣ кого-то се вмѣщаватъ слѣдо-

вателни-те: Повтореніе Привѣтствіе-то, под-
писаніе свое-то име сосъ прекор-а, назначе-
ніе-то Мѣсячно-то число и лѣтно-то, и мѣсто-
то, где-то се в писало писмо-то.

НАДПИСЪ.

Слѣдъ Подпис-а сгънувасе писмо-то во обы-
кновенный-а видъ, и начертаніе, и писуватсе
върху него тѣла-та и име-то на оногова, до ко-
го-то в писмо-то, и место-то на пребываніе-
то му. И това е Надпис-о.

Надписи-те или Тѣли-те са разни и непо-
знати секому: за това потребно беше да се
изложатъ слѣдователно.

КРАТКА

НА

Граждански-те и церковни-те санове

ТИТЛОГРАФІЯ.

Граждански-те санове.

писувасе

НА ЦАРЯ.

Державнѣйшему, боговенчанному и непо-
бѣдимому царю и самодержцу Кесарю Г: Г:

НА ПРИНЦПА.

Высочайшему и великолѣпнѣйшему Прин-
цыпу Г: Г:

НА БАРОНА.

Преславнѣйшему и Благороднѣйшему Ба-
рону Г: Г:

НА БЛАГОРОДНА.

Благороднѣйшему Г: Г:

НА НАЧАЛНИКА ГРАДСКА.

Благороднѣйшему и потребнѣйшему гра-
доначалнику Г: Г:

НА ДОКТОРА.

Изящнѣйшему, словеснѣйшему и изряд-
нѣйшему Доктору Г: Г:

НА УЧИТЕЛЯ.

Мудрословеснѣйшему и преизрядному у-
чителю Г: Г:

НА УЧЕННАГО ЧЕЛОВѢКА.

Словеснѣйшему Г: Г:

НА УЧЕНИКА СЛУШАЮЩА ВЫСОКИ НАУКИ.

Словеснѣйшему и остроумнѣйшему госпо-
дину Димитрію учащемуся фѣлософія или ма-
тематика при господина Павловича у Славе-
но-Болгарско-то училище.

НА УЧЕНИКА СЛУШАЮЩА СВОБОДНО ХУДО-
ЖЕСТВО.

Украшеннѣйшему и любоученинѣйшему Ю-
ноши Г: Николаю учащемуся Риторика.

НА УЧЕНИКА ОТЪ ПОДОЛЕНЪ ЧИНЪ.

Добронравному и внимателному Юноши Г:
Георгію учащемуся грамматика.

НА ТРГОВЦА.

Почтенийшему Г: Г:

НА БАЩА.

Честнейшему, сладчайшему и превозлюбленному ми отцу Г: Г.: или Почитаемейшему и чадолюбивейшему ми отцу Г: Г:

НА МАЙКА.

Превозлюбленной ми майцѣ господжѣ Г: Маріи. или Почитаемейшей и чадолюбивейшей ми майцѣ Г: Г: М.

НА УЙКА.

Почтенийшему и почитаемейшему ми уйчу Г: Г:

НА УЙЧИНАЯ.

Превозлюбленной и почитаемейшей ми уйчинаи господжѣ Г:

НА БРАТА.

Честнейшему, всевозлюбленнейшему и усерднейшему ми единоутробному брату Г: Г:

НА СЕСТРА.

Превозлюбленной и преусердной ми сестрѣ Г: Г:

НА БРАТОВЧЕ.

Честнейшему и усерднейшему ми братовчети Г: Г:

НА БРАТОВЧЕТКА.

Превозлюбленной ми братовчетки Г: Г:

НА ПРИЯТЕЛЯ.

Честнейшему, усерднейшему и возлюбленному ми приятелю Г: Г: или Дражайшему ми приятелю Г: Г.

ЦЕРКОВНИ-ТЕ - САНОВЕ.

писувасе

НА КОНСТАНТИНОПОЛСКАГО ПАТРИАРХА.

Всесвятнейшему, божественнейшему и мудрейшему Архiepіскопу Константѣнополскому Новоримскому и вселенскому Патріарху Г: Г: Констандію, сущему во Христѣ моему покланяемому и всечестному отцу, владыцѣ и господару.

НА АРХІЕПІСКОПА.

Преосвященнейшему и словеснейшему Архiepіскопу Терновскія святѣйшія Митрополіи Г: Г: Маріону покланяемому моему отцу и владыцѣ.

НА ЕПІСКОПА.

Боголюбимейшему и словеснейшему Епіскопу Дуполскія святѣйшія Епіскопіи Г: Г: Аѳксентію, почитаемейшему моему отцу и владыцѣ.

НА СВЕЩЕННИКА.

Благоговѣйнейшему и почитаемейшему въ священницѣхъ Г: Г:

На Ієродіакона.

Благоговѣйшѣйшему во Ієродіаконѣхъ Г: Г:

На архимандрита.

Всепоподобнѣйшему Архимандриту въ Терновска-та свѣтѣйшая митрополія Г: Г: Неофіту.

На игумена.

Всепоподобнѣйшему и почитаемѣйшему ми игумену Рыльскія священія обители Г: Г:

На духовника.

Всепоподобнѣйшему во Ієромонасѣхъ духовному отцу Г: Г:

На ієромонаха просто.

Всепоподобнѣйшему во Ієромонасѣхъ Г: Г:

На ієродіакона монаха.

Всепоподобнѣйшему во Ієродіаконѣхъ Г: Г:

На монаха.

Преподобнѣйшему въ монасѣхъ Г: Г:

Тія са проче тѣли-те: При кои-то пишу-ваме личны-те отлчїя, сирѣчь секому прекор-а и место-то, где-то онъ пребывава, и така свѣршаваме писма-та. На пр.

Почтеннѣйшему въ торговцѣхъ Господи-ну Г: Іоанну Д: Х: Бакалогу

въ Букурещъ

въ Малка колца.

ЧАСТЬ ПЕРВА

содержава

ОБЩИ И ОБЫКНОВЕННЫ ПИСМА.

ГЛАВА ПЕРВА

содержава

ПОВѢСТВОВАТЕЛЬНЫ ПИСМА.

Повѣствовательны писма са онія, сосъ кои-то обявляваме другому некая вещь или случай нашъ или неговъ или нечїй отъ вонъ.

ПРИМѢРИ.

Единъ прїятель обявлява на прїятеля си, защо въ слѣдующее ще му пишува редко.

ДРАГІЙ МОЙ ПРИЯТЕЛЮ!

Да се не удивлявашъ, ако въ слѣдующее не щемъ ти отписова толко често, какво-то до сега: Понеже место-то, где-то пребывавамъ, не дава за на тамо часты оказіи. Се кога обаче найдемъ благовремїе, ще ти отписувамъ потребно-то: но и ты, ако се случи нещо ново, объяви ми го сосъ писмо. Здравствуй, и знай защо самъ всегда

твой

У Сицовъ 6 Априліа

1835.

искреннѣйшїй

Хрістаки Павловичъ.

Єдинъ пріятель обявлява другому, защо нема нищо ново да му обяви.

ДРАГІЙ МОЙ ПРІЯТЕЛЮ!

Ты ожидавашъ повседневно не́що ново да научишь отъ мене, и азъ должность имамъ всегда да возблагодарявамъ твоё-то любопытство: нема обаче по настоящемъ нити єдно ново достойно за обявленіе: защо сичко-то що думать по вонъ, толко є не извѣстно, колко утрешній-о дѣнь. Тѣмже чуй отъ мене сега само: Здравствуюамъ, здравствуй и обычай искренно

обычающаго те искренно

Х: Павловича.

Єдинъ пріятель обявлява другому новини.

УСЕРДНѢЙШІЙ МИ ПРІЯТЕЛЮ!

Ты обычашъ всегда да научавашъ отъ мене новини. Слушай прочее: почето-то ми дѣло извършихъ благополучно, Дмитрій общій-о нашъ пріятель воспрія паки совершенно здравіе-то си, коё-то и тебе желаємъ неподвижно, и останувамъ всегда и на все

твой усерднѣйшій

Петаръ Карамарковичъ,

Словослагатель у К. С. Т.

Єдинъ пріятель изьявлява другому скоро-то свое путешествие.

ВОЗЛЮБЛЕННЫЙ МИ ПРІЯТЕЛЮ!

Може по мало време да ти отпишемъ повечь: сега обаче єдно само ти изьявлявамъ.

Вознамѣрихъ да отидемъ въ Букурещъ, и похождамъ безъ забавленіе. Причина-та, за която нудимсе да ускоримъ за на тамо отхожденіе-то, не можемъ у книга да я извѣримъ, и ще возблагодаримъ сосѣ живѣ гласъ твое-то любопытство, кога се върнемъ при тебе во отечество-то. Сега ты здравствуй, желаемый мой, и молиствуй ми путешествіе благополучно: Азъ же останувамъ, какво-то самъ, всегдашно

твой

вѣрнѣйшій Ъ. Іовановичъ.

Єдинъ обявлява своему брату бащина-та си смерть.

ПРЕВОЖДЕЛѢННЫЙ БРАТЕ!

Ако и да знамъ, защо не щемъ да ти принесемъ вѣсть радостотворна, мой-та должность обаче изискува да ти обавимъ случай-а. Знай прочее, защо въ четвертокъ около десетый-а часъ презъ дѣнь-а изгубихме нашего благодѣтельного отца: сирѣчь слѣдъ многу-то му страданіе отъ болестъ-та испи обща-та чаша смертна, отдаде челоуѣческа-та своя должность, и отиде, где-то и нѣ некога ще отиде, защо нѣсть челоуѣкъ, кой-то поживеть и не узритъ смерти. Тѣмже не опечалывайсе до смерти, но здоровъ быти и обычай отъ все сердце

обычающаго те Х: Павловичъ.

Єдинъ братъ обявлява на сестра си, за-що превосходно се радува за обявєнно-то му добро здравіє родитєльско.

Преусердная ми сестро!

Не можемъ да представимъ сосъ рѣчи о-ная радость, коя-то ми произведе ты сосъ твоє-то усердно ми и добровѣстително пис-менце. Господинъ отецъ нашъ и господжа майка наша здравствувать и ты сосъ нихъ. Колко се радувамъ за това! цѣлуй прочее отъ моя страѣа хіліадо пѣти десница-та имъ и речи имъ, защо превосходно ги обичамъ. Пре-возлюбленная ми сестро! колко долженствува-ме нїє да молиме бога за всегдашно-то здра-віє и благополучіє на добры-те наши родите-ли. Азъ познавамъ тая должность, и ще я познавамъ докле и они животъ имать и азъ твой

отъ глубина сердечна обичающій те
братъ Настасъ Іовановичъ.

Єдинъ изявлява на єднога баща бѣдству-ющій-а животъ на сына му.

Почтеннѣйшій господине!

Вїє обичате превосходно своего сына, но и азъ премного, щото возмиѣхъ должность своя неизбѣжима, да ви принесемъ єдна до-стовѣрна за него вѣсть. Она, исповѣдувамъ, не є угодна вамъ и радостотворна, но священ-ный-о законъ прїятелскій изискува я отъ ме-не. Тоя прочее вашъ сынъ, или, по добре

да речемъ, общій нашъ любезникъ, впадна предъ неколку дни у єдна люта огневица (тре-ска). Но нїє употребихме сички-те средства, по-звавше на помощь най искусны-те докторы, кои-то изъ перво помогнаха му толко, щото воистинну бєше оставилъ вєчь постеля-та. Но вчєра вечеръ повърнасе, не знамъ какво, болєсть-та толко силно, щото сички-те бои-мєсе за животъ-а му. Возможно є, и ради-ме паки да му помогнеме, обаче по настоя-щемъ бѣдствува. Сичка-та ни надежда є се-га на Бога животодавца. Какво обаче и да бѣде послѣдствіє-то, ще ви го обявимъ, спо-редъ своя-та должность, искренно: Сєга же останувамъ со сичко-то мое почитаніє

вашъ
смирениѣйшій слуга и прїятель

ГЛАВА ВТОРА

содержава

ПРОСИТЕЛЬНЫ ПИСМА.

Просителни писма думатсе онїя, сосъ кои-то молиме некого да ни направи некое благо-дѣянїє, или друго некое изрядно послуженїє, отъ кое-то надѣемєсе некая полца.

П р и м ѣ р и.

Єдинъ сынъ проси отъ баща си книги.

Чадолюбивѣйшій отче!

Понеже отеческа-та ваша любовь ме приведе, и остави въ тувашно-то славно училище, за коє-то ви и исповѣдувамъ весьма велико благодареніе, просимъ сосѣ моленіе да ми промыслите и нужды-те ми книги, кои-то са: Богословія-та Россійскаго Платона, Логика-та Баімаістєрова и Метафізика-та Евгенієва. Понеже въ тѣя книги ще ме воведе слѣдъ неколку дни мудрословеснѣйшій-о ми учитель, у нихъ ще ми откриє богословски-те таинства, Логически-те и прч. Тѣя ще ме приведать, сосѣ едно слово да речемъ, до онаѣ цѣль, коѣ-то и вѣе ми желаете и азъ, кой-то останувамъ сосѣ должно-то почитаніе

сладчайшему ми отцу

Благопокорнѣйшій сынъ
Яниіє Вуловиѣ, Ш. у К. С. Т.

Отвѣтъ сосѣ поношеніе и совѣтъ.

Усерднѣйшій сыне!

Купи тамо колку-то книги са ти потребни, но употреби ги на полза-та си: Защо не притяжаніе-то, но употребленіе-то книжно прави чловека ученна. Грошове-те ще зємєшь отъ тамошняго Господина Разумѣхъ, защо си отпадналъ отъ учителя-та любовь, и искамъ да знамъ причина-та. Бой-се всегда Богу, и молисе, защо є онъ начало на мудрость-та и конецъ на твоє-то званіе: Понеже безъ божія-та помощь субєтъ є сич-

кій-о трудъ чловеческій. Почитай учителя си, като втораго отца и благодѣтеля, и послѣдувай на все совѣты-те му. Здравствуй прочее, и храни мой-а совѣтъ: Защо така ще самъ сосѣ крайня радость

твой чадолюбивѣйшій отецъ
Вукєта Величковиѣ.

Єдинъ сынъ моли баща си да му дає дозволеніе да остави ученіе-то

Чадолюбивѣйшій отче!

Най голємо благодѣяніе ще ми бѣде, ако ми дадєте дозволеніе да оставимъ училище-то и ученіе-то. Азъ самъ худоуменъ и непонятливъ, и со всѣмъ щото желаемъ сосѣ часто-то прилѣжаніе и сосѣ неутружденный-а трудъ да дополнимъ естєвенно-то недостаточєство, и да го исправимъ, обаче всєє се трудимъ нещастный, и останувамъ всегда въ предградіє-то на ученіє-то. Соученицы-те ми ме не навидать, подсмивать ми се, и не имать у презрѣніє, като глупава, неугодна нимъ и досадителна. Тѣмже обичамъ да оставимъ ученіє-то, и, ако є сосѣ ваша воля, да научимъ едно какво да є художєство, ако бы да є и най унищожєнно-то. Пріимєте, молимъ вы, усерднѣйшій отче, това моє прошеніє, и направетє моя-та воля, за коє-то ще останемъ въ сичкій-а си животъ

чадолюбивѣйшему ми отцу

одоженъ сынъ Г. Крняйскій

ОТВѢТЪ.

Прелюбезный мой сыне!

Що слушаю отъ тебе; искашь да се отчаю на ученіе-то; не буди сыне мой, но мужайся, и ради да побѣдишь сички-те трудности на ополчающее-то ся противъ тебе естество сосъ прилѣжаніе-то. Сосъ едно удареніе не пада дърво-то, нити сосъ едно пушечно ядро срутувасе крѣпость-та. Многажды трудъ-о и прилѣжаніе-то побѣждаютъ естество-то, и изцѣляютъ умно-то недостаточество. Исповѣдуваю ей, за что естество-то има голема сила на ученіе-то, обаче не тебе за това некой да изгуби сердце-то си. Колку големи человецы гледаме нѣ днесъ, които претерпѣха, като тебе, големи муки въ первы-те буквы: обаче сосъ бодрый-а трудъ ги побѣдиха, и преплаваха благополучно големо-то на многоученіе-то море. Тѣмже не унывай, сыне мой, но слѣдувай пѣть-а на ученіе-то, по кого-то си пошелъ: Ако успѣвашъ забавно, обаче успѣвашъ утверждено, за что кой-то кърчагъ се полни по забавно, по забавно се и излива: сирѣчь многожды онова, кою-то се учи сосъ трудъ и сосъ мука, останува по постоянно у память-та. Здравствуй, и храни завѣщаніе-то на

твоего

отъ сердце обычающаго те отца
Вукету Величковића.

ГЛАВА ТРЕТА

содержава .

Представительны писма.

Представительны писма са онія, сосъ които превручаваме некого нашему пріятелю сосъ моленіе да го има въ предстательство-то си. И за да бы го убѣдили на това правиме една кратка похвала на представляемаго думающе, за что въ добръ и добродѣтеленъ человекъ, или изявляваме причина-та, за кою-то онъ обыча да се познае сосъ него.

Примѣри.

Единъ баща представлява сынове-те въ одному учителю.

Мудрословесный учитель!

Разумѣвши ваше-те глубоко вѣжество и многая добрыня, дерзнахъ да приведемъ два-та мои сынове подъ ваше-то настоятельство и попеченіе. Господинъ Николай, тувашній-о учитель, весьма много се трудеши, и прилѣжавше да просвѣти ихны-те умове, азъ обаче судихъ по добре да оставать отечество-то, и да собирать отъ друго место плодъ, какво-то искусни-те правать садовѣлатели, кои-то обыкновенувать да приносятъ млада-те садове отъ своя-та имъ земля на друга, за да успѣвають по добре. Примете ги прочее любовно и сосъ обыкновенно-то ваше прилѣжаніе потрудитесь за нихъ, като за свои чада, и будете

увѣренни, за що азъ ще возблагодаримъ вашій-а трудъ, и ще самъ докле живеемъ, и на земля-та въздышамъ

Вашего мудрословесія

одолженъ слуга

Димитрій Живковићъ,

Словослагатель у Княж. С. Т.

Єдинъ представлява на брата си єдного своего пріятеля.

Превозлюбленный брате!

Петръ, кой-то ми є отъ многу време пріятель крайній, весма много надѣсе, за суща-та на мене твоя любовь, да найде благодать при тебе сосъ настоящее-то ми писмо. За да не быде изльганъ прочее на надежда-та си, молимъ те отъ сердце да го обычашъ, и да го имашъ, като друга мене. Здравствуй, и знай за що самъ всегда

твой

доброжелательнѣйшій братъ

Іованъ Вуянићъ,

Штампаръ у Княж. С. Т.

Єдинъ представлява пріятеля си на другого пріятеля.

Почтеннѣйшій Господине!

Той, що-то приноси настоящее-то ми (писмо), пріятель ми є крайній, кой-то дохожда во вашій-а градъ за єдинъ свой подлогъ. И понеже нема тамо нити пріятеля, нити познаница, кой-то бы му помогналъ на неговый-а

подлогъ, приводимъ, и превручавамъ го на ваше-то предстательство, и молимъ вы да му помогнете и со слово и сосъ дѣло на що-то му стане нужда. Подлогъ-а си онъ ще ви каже изъ устъ: Азъ же останувамъ благонадеженъ и на все.

вашъ

усерднѣйшій

Настасъ Іовановићъ,

Словоливацъ у К. С. Т.

ГЛАВА ЧЕТВЕРТА

содержава

Похвалительны писма.

Похвалительны писма думатсе онія, въ които похваляваме некого за душевны-те или тѣлесны-те неговы дарованія.

Примѣри.

Єдинъ учитель похвалява єдного своего ученика за прилѣжаніє-то му.

Любоученнѣйшій юноше!

Слушамъ, за що не престанувашъ упражнявающихся сосъ прилѣжаніє въ преминало-то си ученіє, и радувамсе превосходно. Ты се являвашъ прочее земля блага, и ще направи у тебе много плодъ мов-то семе, кое-то азъ сосъ много трудъ посѣяхъ. Превозлюбленный

ми учениче! така слѣдувай и въ слѣдующее,
и ще быдешь себѣ убо и своему отечеству
полезенъ: На родители-те ли же увеселеніе и
мене, кой-то се свободно наричамъ.

твой

вторый отецъ
Михаиль Ресничанинъ.

О т в ѣ т ъ.

Мудрословеснѣйшій ми учителю!

Удивихсе весма чувши ваши-те толку мно-
гу похвалы: Понеже азъ не надѣхсе да чу-
емъ отъ васъ некога похвала, но всегда со-
вѣты. Воистинну вѣ сте мыслили да похва-
лите отвлеченно прилѣжаніе-то, а не мене,
кой-то правимъ не по многу отъ своята дол-
жность: Понеже научихъ отъ васъ, кога бехъ
сосъ васъ, защо сички-те человѣцы на тоя
свѣтъ се раждать, за да се трудать. еще же
сте ме научили, да не оставямъ нити една ми-
нута да преjde безъ ползованіе: защо време-
то е като една птица, коя-то летящи преле-
тява и вechъ се не вѣрща. Но, какво и да е,
безчисленны благодаренія ви исповѣдувамъ за
сущо-то на мене добро ваше расположеніе,
кое-то, молимъ, да ми сохраните и въ слѣду-
ющее: Азъ же останувамъ сосъ истинно по-
читаніе.

Вашего мудрословесія
Благопокорнѣйшій ученикъ. Н: Н:

ГЛАВА ПЕТА.

содержава

Благодарителны писма.

Благодарителны писма са онія, сосъ кои-то
ніе показуваме благодареніе ономува, кой-то
ни е направилъ некое благодѣяніе или послу-
женіе или друго нещо такова.

П р и м ѣ р и.

Единъ благодари одному за единъ даръ.

Господине мой!

Весма много ме возрадовахте сосъ пре-
изрядна-та книжка, коя-то ми въ даръ послах-
те, за кое-то и благодаримъ премного на ва-
ша-та обичь. Да ви покажемъ же свое-то бла-
годареніе не можемъ сосъ друго, освенъ при-
носимъ ви сердце искренно и именувамъ се
на все

вашему благородію

усерднѣйшій слуга Н: Н:

Единъ благодари на пріятеля си, защо е
воспріялъ сына му любовно.

Почтеннѣйшій Господине!

Воспріяхте сына ми, какво-то ме увѣра-
вать и негови-те писма и на други человѣцы
уста-та, человѣколюбно и отечески. благода-
римъ пре много на ваша-та искренна на мене
обичь, молящи вы теплѣ, да я сохраните и

въ слѣдующее таквая: Азъ же останувамъ сосъ
подобующее-то почитаніе

вашъ

усерднѣйшій пріятель и слуга Н: Н:

Единъ благодари одному за многу-то му
благодѣянiя:

Благодѣтелнѣйшій господине!

Отъ где да почнемъ, и що да ви пишемъ;
Тысяща и тысячетысяща благодаренiя не са
доволни на ваши-те учиненны ми благодѣянiя.
Тѣмже со смиреніе молимъ вы само: Имайте
ме всегда одолженна, и заповѣдайте ми сво-
бодно на що-то ме познавате довольна да ви
служувамъ: Понеже самъ всегда и на все

вашъ усерднѣйшій Н. Н.

О т в ѣ т ъ.

Благодареніе-то ви, любезниче, отнюдъ е
несогласно сосъ мое-то послуженіе: Понеже
оно е, като единъ ничтоженъ знакъ, а ваше-
то благодареніе, като 1 сосъ многу ничтожны
знакове, сирѣчь нулы: или, подобре да ре-
чемъ, мое-то послуженіе вреди нищо, а ваше-
то благодареніе весма много нещо. Знайте
обаче, защо пріемамъ ви това благодареніе
сосъ големо благодареніе: Защо го разумѣ-
вамъ за единъ големъ знакъ на ваша-та ис-
крения на мене обичъ, за което и ще се при-
лѣжимъ да самъ въ сичкій-а свой животъ на
ваши-те повелѣнiя

усерднѣйшій Н. Н.

Едно Монастырско общество благодарать
на едны господари за показанна-та имъ лю-
бовъ на нихнаго собрата.

Благороднѣйшии и благодѣтелнѣйшии
господари!

Духовный-о вашъ отецъ, а нашъ во христѣ
братъ, всепреподобнѣйшій во Иеромонасѣхъ
Господинъ Макарій, похвали ни премного ва-
ше-то къ нему и ко священному нашему мо-
настырю добро расположеніе: за кое-то бла-
годареніе да быдять вамъ безпрестанни-те на-
ши молитвы и ручны къ Богу воздѣянiя, кои-
то нѣе недостойни и многогрѣшныи долженству-
ваме на наши-те благодѣтели. Воистинну ду-
ховни наши чада! Нѣе само на това сме позва-
ни, да молиме непрестанно Бога слѣдъ наше-
то и за ваше-то спасеніе душевно же и тѣ-
лесно: а ваше благородіе священна должность
имате да подкреплявате, като непоколебими
столпи, священна-та наша обитель въ секак-
вы обстоятелства. И за това прочее нѣе сосъ
дерзновеніе всегда просиме и слѣдовательно ще
просиме отъ васъ руку помощи въ секоя нуж-
да: Сега же, ваше убо благородіе прiимете
паки за духовна отца реченнаго духовнаго ва-
шего отца, и обичайте го, какво-то и до сега,
искренно: Нѣе же смиренни отци остануваме
всегдашни и теплѣйшии во христѣ

Ваши

молитвенницы. Н: Н:

ГЛАВА ШЕСТА

содержава

Срадователны писма.

Срадователни писма са онія, сосъ които обявяваме своя-та радость другому, за некой благополученъ неговъ случай, молиштувающе му купно и здравіе, благоденствіе и долгоденствіе.

ПРИМЪРИ

На родители.

Любоутробиѣйши родители!

Прейдохте уже благополучно окончавающая-та ся година, и исполнисе мое-то молиштвоуваніе, кое-то ви молиштвовахъ сосъ благоговѣніе въ начало-то войно. Тѣмже и сега подобно правимъ, и молиштувамъ ви отъ сердце, да почнете, да прейдете и да окончаете благополучно и тая и други многу години. Това се молимъ непрестанно господу, и никогда не щемъ престана молящися, за да бы могъ да покажемъ, защо самъ всегда шенъ на.

любоутробиѣйши те ми родители

доброхотителенъ сынъ

Урошъ Миловановиѣ,

Штампаръ у Княж. С. Т.

На баща

Превозлюбленный ми отче!

Молиштувамъ ви добръ день и благополучна нова година. Молимъ денонощно все-

благаго Бога, да ви дарува своя-та благодать, за да прейдете и тая и други многу слѣдователны години здраво и благополучно. Віе обаче, превозлюбленный ми отче, не престанувайте обичающе ме и тая година, какво-то и преминала-та, защо и азъ ще самъ, какво-то самъ

превозлюбленному ми отцу
благопокорѣйшій сынъ Н: Н:

На майка.

Превозлюбленная ми майко!

Допустете ми пакъ да ви обявимъ сосъ неколку реда преглубоко-то мое почитаніе, и да ви молиштувамъ всеблагополучна нова година. Вышній-о да вы сохрани и въ тая и въ други многу години на все здравы и благополучны! И надѣмсе защо ще ми дарувате и въ слѣдующее матерня-та своя обичь, коя-то ми е по почтенна отъ сещо друго, и за която ще се прилѣжимъ да се явимъ достойнъ, докле и віе животъ имате и азъ, кой-то се именувамъ на

Превозлюбленная-та ми майка

любезно чадо Н: Н:

На брата.

Усерднѣйшій брате!

Азъ отстоимъ отъ тебе тѣлесно, но мое-то сердце всегда е при тебе. Мое-то благополучіе е толко соединенно сосъ твоє-то, щото секой день и часъ смышлявамсе за твоє-

то благоденствіє. Какъ прочее можехъ заборави и въ премѣненіе-то годишно да ти моли́тствуюмъ у всеблагаго Бога сички-те добрыни, и да му се молимъ, за да изліе богатство на васъ, не само въ тая, но и въ други премногу години, своя-та благодать и благословеніе. Живъ быти прочее, и обичай отъ все сердце обичающаго те брата Н: Н.

На Учителя.

Мудрословесный учитель!

Азъ самъ негли найпослѣдній-о отъ оныя, кои-то въ настоящее-то новогодично време при́доха да открытъ предъ васъ сердечны-те свои мысли: кои-то ви рекоха, не сумнявамсе, сичко-то, що-то може некой да рече въ единъ таковъ торжественъ день. Но ако и да самъ найпослѣденъ споредъ време-то, найпервый самъ обаче споредъ сердце-то. Тѣмже соединявамъ во едно направенны-те ви отъ нихъ молитвы, и ви моли́тствуюмъ отъ все сердце долготенъ и всеблагополученъ животъ именующихся сосъ преглубоко почитаніе вашему мудрословесію

благопокорный ученикъ

Матей Крайнийъ,

На пріятеля.

Почтенный господине!

Позналъ самъ извѣстно, за что искренно мѣ обичаете, и есте всегда усерденъ мой доброжелатель: За това прочее праведно прихо-

ждамъ днесъ въ премѣненіе-то годишно, да ви моли́тствуюмъ у всеблагаго Бога всеблагополучна настоящая-та година, молящи го отъ сердце, да ви дарува все колку-то желаете ваше-то сердце. Віе обаче, прелюбезный мой пріятелю, пріимете тая претепла и отъ сердце моя молитва, и за возмездіе обичайте ме и въ слѣдующее, какво-то и въ преминала-та година, кою и надѣемсе несумнѣнно, за что ще ми дарувате: Азъ же не щемъ престана да самъ всегда сосъ искренно сердце

вашъ

вѣрный пріятель и слуга Н: Н.

О т в ѣ т ъ

Пакъ ме предварихте сосъ поздравленіе-то. И азъ не можемъ иначе да исправимъ своего небреженіе, освенъ да ви моли́тствуюмъ напротивъ сосъ настоящее-то ми двойны оныя добрыни, кои-то ми віе сосъ ваше-то моли́тствовахте. Слѣдъ това же останувамъ въ сичкій-а си животъ

вашъ

вѣрный пріятель и слуга Н: Н.

на уйка

Почитаемый ми Уйчо!

Віе преминахте, не сумнявамсе, богоугодно света-та чотыредесятница. Моли́тствуюмъ ви прочее да чувате сосъ радость и прерадостно-то Христось воскресе, и да праздну-

вате свѣтло свето-то Хрістово воскресеніє, и суццо-то слѣдъ него славно вознесеніє, и прочіи-те Господоимениты и владычны праздни-цы. Богъ да благослови моя-та молитва, а вѣе обичайте ме и въ слѣдующее, какво-то до сега. Онова просимъ отъ Господа, това упо-ваемъ отъ ваша-та добрыня, и останувамъ за всегда

Вашъ

благоразумнѣйшій сестринецъ,

Єдинъ се срадува єдиному новорукополо-женому Архієрею.

Преосвященнѣйшій владыко!

Возведеніє-то ваше на Архієрейскій-а пре-столь произведе радость обща въ сичко-то благочестиво исполненіє; понеже явни са се-кому многу-то и велики-те добродѣтели освя-щенныя вашей души. Срадувамъ ви се и азъ превосходно, за това достоинство, коє-то при-яхте отъ священнѣй-а соборъ возмездіє на ваши-те добродѣтели. Срадувамъ ви се и у-блажавамъ словесны-те ваши овцы, кои-то се сподобиха да воспріемать такова, каковъ-то нимъ подобаваше, Архієрея: кротка, незлобива и Вышній-о прочее Архіпастырь Богъ, преосвященнѣйшій владыко, да сохрани ваше-то преосвященство цѣло и здраво на премно-гая лѣта въ составленіє убо и совершеніє па-сомо-то отъ васъ Хрістоименито исполненіє: во образъ же и начертаніє на прочіи-те

свои собратія Архієреи. Прочее же остану-вамъ сосъ должный-а свой до земля-та, поклонъ

Вашему преосвященству

Най послѣднѣ и най смиренъ слуга.

ГЛАВА СЕДМА

содержава

УТѢШИТЕЛЬНЫ ПИСМА.

Утѣшителни-те писма са противни на сра-дователны-те: Понеже какво онія описувать благополучны-те и радостотворны-те въ насто-ящій-а животъ случаи, така тія, противны-те и жалостны-те.

Цѣль имать тіе писма да сострадавать на злостастія, да утѣшавать оскорбленны сер-ца, и да умалявать скорби.

Примѣри.

Єдинъ сынъ утѣшава майка си за смерть-та на баща си.

Любоутробнѣйшая майко!

Разумѣвши смерть-та на превозлюблѣннаго ми отца, заключихъ абіє въ каквы сте големи скорби и сѣтованія. Тѣмже ускоривши при-хождамъ днесъ при васъ, но не да плачемъ сосъ васъ, зацо ни єдна помощь можать да направать слези-те, ако бы и сичкій-о на сле-зы да се разліємъ, но да утѣшавамъ оскорблен-на-та ваша душа. Не плачете прочее, превоз-

любленная ми майко, не плачете неутѣшно, но умѣрете своя-та жалба. А защо; едно убо, защо се похулява сосъ това премудро-то за насъ божіе устроєніе: друго же, защо покойный-о нашъ благодѣтель се освободи отъ тоя окаяненъ животъ, и отиде въ онай блаженный-а, кого-то надѣятсе сички-те добродѣтели да воспріемать отъ Бога споредъ положны-те неговы общанія: А трето и най послѣдно, защо превосходна-та болезнь сердечна ще вы фърли на одръ, и тога кой ще е таквая добра питателница на недораслы-те ми братія; За нихна-та прочее обичь упазете єдинъ животъ, отъ кого-то зависи ихный-о животъ и сичко-то имъ будущее благополучіе: Азъ же останувамъ благонадежденъ

вашъ

Доброжелательнѣйшій сынъ

Спиридонъ П. Радосавл.,

Словослагатель.

Єдинъ пріятель сожалѣва другому за смерть-та на майка му.

Превозлюблѣннѣйшій пріятелю!

Сосъ трепетна рука отворихъ суцѣ-то до мене ваше писмо, сосъ чернь печать видевши го, кое-то ми възвѣсти смерть-та на ваша-та майка и преголема-та за нея ваша скорбь. Имате правда, превозлюбленный мой, да плачете за разлученіе-то ваше отъ єдна таквая майка. Плачете прочее, и азъ плачемъ сосъ васъ. Она е достойна за слезы, защо

беше слава и похвала ваша. Такова благородно сердце, таквыя добры мудрованія, таковъ степень добродѣтелственъ, таковъ примѣръ смиреномудрственъ, кой може сички-те купно да ги изгуби, и да не заплаче, и да не возстене изъ глубина сердечна; Но помыслете, любимый мой, беше ли возможно да я удержиме всегда сосъ насъ; Не стигна ли она обыкновенный-а краснь предѣль чловѣческаго живота; Не ощути ли она многажды неможеніе-то и стуженіе-то старостно; Воистинну Богъ я пресѣли во вѣчны-те обители, где-то праведницы-те упокояватсе. Обършете прочее, превозлюбленный мой, слезы-те отъ очите си. Бстество-то зема свое-то си, вѣра-та и словесность-та изискувать сега свое-то си. Време е да утѣшите сердце-то си сосъ нихъ. Не заборавайте въ ваша-та печаль да благодарите Бога, защо ви я сохрани докле требоваше чловѣческа помощь. Особно щастіе е воистинну да живее чловѣкъ сосъ благодареніе, и да умре мирно, радостно и тихо. Това щастіе прія ваша-та покойна майка. Смыслете прочее сосъ радостно благодареніе только добра-та нойна смерть. Многоблагодѣтельный-о Богъ да сподоби и насъ за таквая смерть! тая єнай послѣдня-та и найголема-та молитва на

вашего

сострадающаго пріятеля.

Сава Куюнциѣвъ,

Штампаръ у Княж. С. Т.

Отвѣтъ на сострадательно писмо.

Знамъ извѣстно, защо всегда желаете да ми се срадувате въ благополучны случаи, негли да ми сожалѣвате въ злощастны и скорбны: Но понеже челоѣчество-то е подметнато повечъ въ злощастія, и мене, споредъ челоѣчество-то приключисе онова, що се приключи, за тая, думамъ, причина надлѣжеше ви и не искающе да ми сожалѣете, и да ме утѣшите: За кое-то благодаримъ ви превосходно, и увѣрявамъ, защо до послѣдня-та минута живота моего не щемъ заборава тая ваша на мене любовь, и ще самъ сообщникъ на сички-те ваши приключенія: А сега останувамъ сосъ прилично-то почитаніе

вашъ

ГЛАВА ОСМА

содержава

СОВѢТОВАТЕЛЬНЫ ПИСМА.

Совѣтователни писма думатсе онія, сосъ кои-то даваме совѣтъ другому: Увѣщаваме сирѣчь некого на добро-то, отвращаваме го отъ зло-то, и го совѣтуваме, какво тебе да проходи животъ-а си, или да се доношава во особны обстоятелства, или просиме отъ него совѣтъ во изрядны и нужды вещи.

ПРИМѢРИ.

Единъ баща увѣщава сущаго во училище своего сына на прилѣжаніе.

Дражайшій ми сыне!

Отъ многу пріятелски уста чухъ твоѣ-то прилѣжаніе, сосъ кое-то толко трудолюбиво се упражнявашъ во ученія-та, и радувамсе превосходно, защо слѣдувашъ мои-те на това даденны ти совѣты. Успѣвай прочее на напредъ, дражайшій сыне, и не престанувай никогда отъ тая теплота, що имашъ за ученія-та: Понеже челоѣческій-о умъ е, като желѣзо-то: Свѣти, ако го употреблявашъ: Поржавева, ако го крыеши. Соедини усердіе-то сосъ Божій-а страхъ, кой-то е начало и основаніе на сичка-та премудрость. бѣгай отъ содружества-та на злы-те дружина, кои-то сосъ лестъ нападатъ на тая нравна свобода, коя-то вышемѣрно клонни днесъ на суета, или на легкомысліе. Така прочее возобновивши мои-те совѣты, останувамъ, каковъ-то самъ, всегдашень

твой

Доброходителень отецъ, Н. Н.

Единъ пріятель иска отъ другого пріятеля совѣтъ за сыновно-то си нарѣженіе.

Усердный и драгій мой пріятелю!

Сега повечъ отъ другій пѣтъ искамъ вашій-а совѣтъ, кой-то ми е пренужденъ: понеже е за нарѣженіе-то на возлюбленнаго ми

сына. Онъ стигна до една возрастъ, щото тебе да избере едно званіе, сосъ кое-то да може почтенно на тоя свѣтъ да живеє. Молимъ прочее ваша-та любовь, да ме совѣтуете, що да направимъ, Епістимы ли да го дадемъ да научи, или художество некое; Ученіе-то днесъ е презираемо отъ секого и со всѣмъ уничижаемо: А художество-то дава довольно-то челоуѣку, и го прави благополучна. Тѣмже мнимъ торговство-то предпочтенно отъ ученіе-то: Понеже е весма придобыточно, и има многу почестъ на тоя свѣтъ. Кое-то обаче отъ две-те щехте суди предпочтенно, обявете ми го поскоро, за да го послѣдувамъ

вашъ

искрениѣйшій пріятель.

О т в ѣ т ъ.

Возлюбленный ми пріятелю!

Прошеніе-то, кое-то ми предложихте, е преизрядно, и те ви давамъ мое-то за него мнѣніе: Настоящій-о тоя вѣкъ, исповѣдувамъ, повреди сички-те добрыни, и не се разлучава вечъ добродѣтель отъ злыни. Обаче нѣе тебе да мыслиме онова, кое-то судать прости-те челоуѣцы, но онова, кое-то мудрувать мудри-те и разумни-те мужіе. Онай само безчести мудрость-та, кой-то за природна-та своя ничтожность, или за способна-та краткость не се е сподобилъ за едно такова небесно дарованіе. Онай обаче, кой-то се води отъ кровь

благородна, и е обогатенъ сосъ прекрасны-те цвѣтове на ученіе-то, знає естествено да разлучава добродѣтель-та отъ зло-то, и да почита мудраго и добродѣтелнаго по достоинству. Торговство-то е истинна придобыточно, но не всегда, и има почестъ само во оныя, на които очи-те помрачава злато-то и сребро-то. Рукодѣлны-те же жудожества смиряють духъ-а и природна-та добродѣтель, где-то свободны-те жудожества и науки възвышавать умъ-а и възвеличавать родъ-а, и еще правать и име безсмертно.

здравствуйте

ГЛАВА ДЕВЕТА.

содержава

уничижительны писма.

Уничижительны писма думатсе онія, сосъ кои-то изьявляваме негодованіе-то си на едно учиненно намъ согрѣшеніе или неправда, или уничижаваме некого за неисполняваніе-то своя-та должность или за неблагодарство-то му.

п р и м ѣ р и.

Єдинъ баща уничижава горко развращеннаго своего сына.

Окаянный сыне!

Що слушаю за тебе! Сички-те пріатели мои согласно ми изьявляють, защо ты,

вмѣсто да честишь во училище-то за да слушашъ ученія-та, тичешъ во винопродавницы-те, и иждивлявашъ тамо многоцѣнно-то време на своя-та младость живѣючи блудно. Тыя златны годни, въ кои-то можеше да украсишь свой-а умъ сосъ многу полезны и нужды извѣстїя, прехождашь така въ грѣхове, и, най-зло-то, живѣеши единъ животъ, кой-то повреждава и тѣлесны-те и душевны силы. Защо обичашъ, безумне, тоя толко безсловесенъ и скотскій животъ; защо го гонишь толко, като да не ти е направилъ никогда никое зло, или като да ще да ти направи некога некое големо добро; не видишь ли колко злощастїе, колко безчестїе, и колку злыни ти принесе; Не чувствуваешь ли у каква яма пагубна те е фърлилъ; Не мыслишь ли, защо ти производи и привременна-та и вѣчна-та смърть; Защо прочее още го слѣдувашъ; Защо го не оставишь единъ часъ по напредъ; Деца-та са вонстинну благословенїе божїе на радость и утѣшенїе родителско: Но ты, увы, родишь ми си се, какво-то живѣеши сега, на мученїе, и тебе да проклинявамъ онай часъ, въ кого-то си виделъ видельня-та, ако не измѣнишь разумъ и животъ, и не ме извлечешъ изъ тая смертоносна скорбь. Сыне мой! отрекохъ ли ти некога некая вещь; Не бехъ ли чадолюбивъ отецъ; Не обичахъ ли те всегда; Какво можешъ прочее ты сосъ толико неблагодарство да презираешь мене родившаго те; Смысли опечаленнаго твоего отца, кого-то тако-

ва-та скорбь ще фърли на смертоносный-а одръ. Не отлагай да упокоишь оскорбленна-та негова душа. Повърнисе и поиди по добрый-а пѣть, за да можемъ и въ слѣдующее да се именувамъ

тв о й

Чадолубивъ отецъ.

Единъ смышлява должника си да плати должность-та си.

Господине!

Оскорблявамсе премного, защо дойдохъ въ нужда да вы смыслимъ за да исплатите свой-а долгъ, на кого-то уреченный-о день уже мина. Ако да немахъ нужда за грошове, вонстинну още не щехъ ги потърси: Но понеже вознамѣрихъ да шампосамъ една пре-нуждна въ нашій-а родъ книга, и надлежи ми уже да търгнемъ за Пеща, быде ми нужда голема за грошове. За това, думамъ, отложивши сичкій-а срамъ, прихождамъ да си искамъ онова, що самъ далъ: кое-то безъ всякое извиненїе ще ми испроводите весма скоро. И така можемъ въ слѣдующее по много да ви послужимъ, ако го позве време-то: А сега останувамъ сосъ голема надежда

в а ш ъ

Знаемый прїатель.

Единъ прїатель обличава другого защо открылъ негова-та тайна.

Невѣрный пріятелю!

Азъ всегда се боюхъ, за що пріятелство-то ны не ще да остане многу време: За що многословно-то ваше навикновеніе, кое-то ви е, да речемъ така, всажденно, всегда ми беше сумнительно. И страхъ-о ми не быде всуе: Понеже открыхте превелика-та ми сердечна тайна, коя-то извѣровахъ у ваше-то сердце, и сосъ това ми произведохте неизглаголанна тщета. О що беше нужда да вы познаемъ! По добре беше да вы не бехъ видель никого. Заборавете ме прочее, какво-то и азъ изъ умъ-а си вы изглаждавамъ, и ще вы со всѣмъ заборавамъ

вашъ

Прелщенный пріятель.

Єдинъ пріятель уничижава другого, за що не сохранилъ обѣщаніе-то си.

Драгій мой пріятелю!

Молчаніе-то ти ми е несносно, обаче по много отсутствіе-то ти. Обѣщасе слѣдъ єдинъ мѣсяць да ми дойдешъ на посѣщеніе: Но те минувать и два, и още се не являвашъ. Где ти е обѣщаніе-то; Или не знаешъ, за що секов обѣщаніе е должность; Сохрани прочее обѣщаніе-то си, ако щешъ да си почтенъ челоуѣкъ, и да самъ

твой

Искренній пріятель,
Спиридонъ П. Радосавл.

Єдинъ пріятель уничижава другого, за що толку време не му е писалъ.

Драгій мой пріятелю!

Толку недѣли преидоха, и не видохъ отъ тебе нити єдинъ слогъ. Що е причина-та; да ли самъ те не що оскорбилъ; Не буди! да ли те возбрани суцо-то ти за Вієнна путешествіе; може бы. Или да ли си боленъ; сички-те други, само това не дей: За що тая вѣсть щеше ми бы прескорбна. Абіе прочее седни, и пиши ми поне два реда, ако не щешъ да оскорбишь по много

Обичающаго те пріятеля.

Па истый-а подлогъ.

Превозлюбленный ми Андрее!

Гледаючи долго-то твоє молчаніе въ различни впаднахъ размышленія. Єдно мыслимъ да ли си живъ (кое-то ти азъ желаемъ, и молиствувамъ у Бога), или не; друго мыслимъ да ли си заборавилъ да пишешъ (кое-то азъ не желаемъ), или не; И понеже те отъ сердце обичамъ, весьма много се оскорблявамъ, боящися да не ти се е случило, не дай Боже, некое отъ противны-те ми размышленія. Тѣмъ же вознамѣрихъ днесъ да послемъ настояще-то ми каде Єлена, твоє-то отечество, за да те търси сосъ прилѣжаніе. И заповѣдувамъ му, ако те найде жива и здрава, какво-то азъ желаемъ, перво да ти обяви какво сосъ Божія-та благодать самъ у здравіе и животъ: вто-

ро же да ти се моли, да ми обявишъ сичко и за тебе, и, като сосъ мои уста, да ти рече, здравствуй, и обичай искренно

Обычающаго те пріятеля,
Іяковъ Ілієвичъ, С.

На истый-а подлогъ.

Еда ли ме заборави вѣчь со всѣмъ; или имашъ клетва да ми не пишешъ; Да не си боленъ; Що е причина-та, защо толку време не ми писувашъ нищо; Не знаешъ ли, сосъ колико наслажденіе прочитамъ азъ твои-те писма, и колко обичамъ да научавамъ нещо ново отъ тебе; две причины азъ нахождамъ на долго-то твоє молчаніе. Или си боленъ, и ако в това, обяви ми го чрезъ друга рука, и извади ме отъ това попеченіе, или е истина-ло твоє-то пріятелство: Но азъ не знамъ да самъ те опечалилъ нещо, или да самъ пренебрегль должности-те на пріятелство-то. Колко прочее по малко можемъ да разумѣмъ молчаніе-то ти, только по много те молимъ да ме освободишъ отъ това сумнѣніе, и да ми обявишъ вкратцѣ, да се именувамъ ли и въ слѣдующее

твой

Вѣрный пріятель.
Іордаки Іоанновичъ.

На истый-а подлогъ.

Отъ давна не самъ пріялъ некое твоє писмо. Немамъ, ще речешъ, що да ти пишемъ.

Но това исто-то ми пиши, защо немашъ, що да ми пишешъ: Или поне онова, сосъ кое-то обикнуваха премудри-те Еллине да починатъ и да совершаватъ писма-та. „Ако здравствувашъ, радувамсе: Азъ здравствувамъ“ Това ми довлѣе: защо ми изявлява сичко. Мнишъ ли, защо се шегувамъ; воистинну за здраво го думамъ. Обяви ми прочее, какво се минавашъ, защо се опечалявамъ крайно, да го не знамъ

Здравствуй.

Єдинъ пріятель уничижава другого, защо му не отговара.

Усердный ми пріятелю!

Четыри писма ми лежатъ у тебе безъ отвѣтъ. Това в сега пето. И ще видимъ, да ли и оно има нихно-то щастіе. Голема надежда имамъ обаче оно да извлече изъ твои-те уста поне две три рѣчи, сосъ кои-то да ми обявишъ, защо си мой, какво-то самъ и азъ всегда

твой

Неизмѣненъ пріятель,

На истый-а подлогъ.

Те и друго писмо ще речете. Ей, Господине. И ако ми не отвѣстите по скоро, абіе ви писувамъ и трето. И защо: това; Защо самъ всегда

твой

Искреннѣйшій пріятель.

ГЛАВА ДЕСЕТА

содержава

ИЗВИНИТЕЛНЫ ПИСМА.

Извинителни писма думатсе онія, сосъ които оправдаваме себе за некое согрѣшеніе, или за некая неизвършенна должностъ.

ПРИМѢРИ

Единъ сынъ извинявасе на баща си за живеніе-то си.

Чадолубивѣйшій отче!

Не можемъ со слово да представимъ душевна-та моя скорбь, разумѣвши, защо премного ме похулиха вамъ. Призовавамъ свидѣтеля Бога, защо самъ неповиненъ. Ако ли онъ не е доволенъ вамъ свидѣтель, то попитайте моего учителя, кой-то ще покаже моя-та неповинность. Азъ самъ готовъ сичко да поднесемъ, само да не отпадемъ отъ отеческа-та ви любовь, коя-то ми е по почтенна и отъ самый-а животъ. При томъ цѣлувамъ десница-та ви, и останувамъ за всегда

вашъ

Благопокорѣйшій сынъ
Петаръ Маноловичъ.

отвѣтъ.

Сыне мой!

Именувамъ те сына, защо още не самъ испыталъ дѣянія-та ти. Ще пытамъ учителя

ти, но имамъ и друго средство за да найдемъ истина-та. Ако си неповиненъ, воистинну не щешъ отпадна отъ отеческа-та моя любовь: Ако ли се найдешъ повиненъ, да знаешъ, или, по добре да речемъ, да си увѣренъ, защо ще искусишъ отеческій-а гнѣвъ. Това и останувамъ да се именувамъ

твой

Чадолубивъ отецъ,
Маноль Петровичъ.

Единъ се извинява на пріятеля си за долговременно-то свое молчаніе.

Усердный мой пріятелю!

Истинно е, защо отъ толку време не самъ ви писалъ нити единъ слогъ: Но истинно е и това, защо многожды самъ вы поздравилъ изъ устъ, чрезъ други уста, безъ да пріемемъ взаимно поздравленіе. Не гнѣвайтесь прочее на мене, защо иначе и азъ ще се гнѣвамъ на васъ. И знайте, защо въ слѣдующее ще изьявлявамъ често свое-то за писуваніе писма усердіе, и ще вы увѣрявамъ, защо се радувамъ, и желаемъ всегда да самъ

вашъ

Усерденъ пріятель.
Димитрій Іоанновичъ.

ЧАСТЬ ВТОРА

содержава

Разны торговски писма.

ГЛАВА ПЕРВА

содержава

Заръчателны писма.

Подъ заръчателны писма разумѣватсе сички-те онія, сосъ кои-то единъ торговецъ опредѣлява другому торговлины, дава му некои опредѣленія, или допускава му да извърши самовольно единъ опредѣленъ торговскій подлогъ.

Примѣри.

Единъ торговецъ заръча другому да му купи кафе и захаръ.

Серресъ Господину Николаю Думба

Сицовъ 22 Априлія 1835 —

Разумѣхъ, защо по настоящемъ нахожда се тамо у вашій-а торгъ довольно количество кафе и захаръ сосъ умѣренна цѣна. Тѣмже прихождамъ да вы молимъ, да ми купите

2000 оки кафе хубаво Мартиника по $6\frac{1}{2}$ гр.

1500 — захаръ чиста по $7\frac{1}{2}$ —

Кои-то ще испратите сосъ перво-то благо-
времѣ до Господина Вулка Чалъоглу во Філібе.

Приключавамъ ви отъ внетре за нихно-то количество една кампіала отъ 600 ирмилъцы до тамошняго Господина Георгаки Димитріевича, коя-то требе да се плати по 6 недѣли дато: За нея молимъ да промыслите нуждыте, и да ме извърите сосъ време.

Ожидавамъ сосъ перво счисленіе-то на купенна-та вещь, и подначавамсе всегда сосъ почитаніе

Георгій Димитріевичъ.

О т в ѣ т ъ.

Господину Г. Д. въ Сицовъ

Серресъ 20 Маія 1835

Во отвѣтъ на почтенно-то ви отъ 22 Априлія извѣствувамъ ви, какво извършихъ благополучно поръченіе-то ви, сирѣчь купихъ ви сосъ опредѣленна-та цѣна

2000 оки кафе хубаво Мартиника и
1500 — захаръ чиста:

Кои-то абіе испратихъ до Господина Вулка Чалъоглу во Філібе, и надѣемсе да стигне тамо благополучно. За количество-то нихно обаче молимъ да ме извърите споредъ внетрешно-то счисленіе сосъ талира $454\frac{1}{23}$ —

Приключенна-та ми ваша Рімесса до тувашяго Г: Георгаки Д: отъ 600 ирмилъцы, пріяхъ, и слѣдъ собраніе-то и ще ви извѣримъ.

Благонадежденъ суци, защо ще бъдете благодарни на усердно-то ми послуженіе и из-

вършеніе ваше-то опредѣленіе, молимъ да ми дадете скоро по многу и по изрядны послуженія, кои-то ще се прилѣжавамъ всегда колко по скоро и по совершенно да извършавамъ, кой-то останувамъ со сичко-то почитаніе

Н. Д.

Оплакуватсе некои за лоша вещь, и даватъ ново заръчаніе

Букурещъ Г:Іоанну Д:Х: Бакалогу

Терновъ 10 Септемврія 1835

Опечалявамесе крайно, защо требе да ви дадеме сосъ настояще-то да разумѣте наше-то негодованіе за лошо-то ви промышленіе послѣдняго нашего опредѣленія: Понеже прате-ни-те Мусселини беха толко лоши, щото видохме голема тѣцета отъ нихъ. За това ще го наидете праведно, ако лоша-та вещь и суща-та отъ нея тѣцета щеха ны принуди да оставиме со всѣмъ секов друго опредѣленіе вамъ. Но понеже отъ прежде бехме всегда благодарни сосъ васъ, на извършаваніе-то заръченія-та ни, ще опитае още единъ пѣтъ, надѣющеся, защо не щете ни да пакъ причина да се оскорбиме, и да вознегодуме.

Опредѣляваме же вы прочее да ни промыслите

500 парцала $\frac{5}{4}$ изрядны Мусселины.

400 — $\frac{6}{4}$ подобны.

300 — $\frac{7}{4}$ подобны.

Кои-то, не сумнявамесе, защо ще се прилѣжите да не быдате и на качество-то и на

цѣны-те благоугодны. И ще ни ги испратите колко по скоро. Това и остануваме со сичко-то почитаніе.

Х. П. и дружинный.

ГЛАВА ВТОРА

содержави

Извѣстительны писма.

Извѣстительны писма думатсе онія, сосъ кои-то единъ торговецъ изьявлява другому, какъ му испраца заръченны-те торговлины, или некая полица, или некои други подобны обстоятелства, кои-то се возносаѣ на торговство-то.

Примѣри.

Единъ пріятель обявлява другому, какъ му испраца заръченны-те сукна.

Господину Н. Х. у Самоковъ

Бригъ 26 Септемврія 1835

Заръченны-те сукна пріяхме уже отъ тиски-те, и ви испрацамъ по настоящемъ 20 парцала сосъ Господина Захарія Славковича, кой-то ни се обѣща да стигне тамо за 46 дни.

Прочіи-те 26 парц. ще пріемете най много за 20 дни слѣдъ тѣя купно со сичко-то счисленіе. Прочее остануваме.

Х. П. и дружинный

Единъ пріятель обявлява другому, какъ му тегли една полица.

Господину Д. І. Станчооглу у Сищовъ
Константинополь 5 Априлія 1835

Сось настоящимъ-то ми извѣстывамъ ви,
какъ ви теглимъ днесъ една полица моя

Отъ цванцове 2000 — во ординія тамошне-
му Господину Ніколаки Митковичу да се пла-
ти слѣдъ дни 16 гледаючи: коя-то, молимъ,
като ви се яви, да я пріѣмете, и да я плати-
те почтенно на опредѣленіѣ-то и. Слѣдъ воз-
вращеніѣ-то же ми въ сищовъ до 20 дни, ще
ви четимъ пары-те абіѣ сось благодареніѣ.
Прочее ви поздравлявамъ, и остананувамъ

Копчо Х.

Єдинъ торговецъ испраща една полица
до другого за хесапъ на єдного своего прі-
ятеля.

Господину Ніколаю Х. у Вієнна

Сищовъ 28 Априлія 1835

Суцій-о у Плевенъ Господинъ Теодоръ
бояци ми опредѣли да ви внесемъ за неговъ
хесапъ гроша Турецки 6000 — Тѣмже извѣр-
шавамъ опредѣленіѣ-то му, и ви вносимъ сось
настоящемъ-то ми у єдна кампіяла

Гроша Т. 6000 — до тамошняго Господина
Еммануила Фотіѣвича да се плати на послѣд-
ній-а Априлія: За кои-то промыслете нужды-
те, и собравше ги дайте ми сось време из-
вѣстіѣ за спокойство-то ми.

Това и останувамъ сось подобающее-то
почитаніѣ.

Х. П.

ГЛАВА ТРЕТА.

содержава

АССЕГНАЦІОНІЯ или ПОЛИЦЫ.

Полицы-те са єдно писанно опредѣленіѣ,
сось кое-то єдинъ (торговецъ) опредѣлява дру-
гого да плати третому єдно количество гро-
шове, или да му предаде єдно количество отъ
некой редъ торговлина,

ПРИМѢРИ.

Господине Димитріѣ І. Стан. тува.

Платете приносящему настоящему-то ми
двесте рубіѣта и дванадесетъ цванцове, и на-
значете ги на хесапъ-а ми.

Сищовъ 4 Септемврія 1834

Х. П.

За 200 рубіѣт. и 12 цван.

Господине Вулко Чалъоглу во Філібе.

Слѣдъ дни три гледаючи ще платите при-
носящему настоящему-то ми, кой и да ѿ, сто и
двадесетъ ирмилъцы и шеснадесетъ рубіѣта,
и ще ги минете на хесапъ-а ми безъ друго
моѿ извѣстіѣ

Карлово 15 Октоврія 1835

Хрісто Д. Пулюоглу.

За 120 ирмил. 16 рубіѣта

Терновъ 28 Ноемврія 1835

Господине Еммануиле Шишмановичъ у Ви-
динъ ще дадете сось писанно показаніѣ при-
носящему настоящая-та ми полица Господину

Ненчу Райковичу, колку-то гроша щеха му потреба за пѣть, най многу до петъстотини гроша, и ще минете даденно-то количество на хесапъ-а ми споредъ извѣстіе-то

Лука Х. Параскевовичъ.

Казанлъкъ 2 Декемв. 1835

Господине Копчо Хрістовичъ у Цариградъ ще предадете приносящему настоящая-та ни полица Господину Хрісту Добровичу сущи-те отъ насъ заръченны ви вещи: сирѣчь

2 качета стафіды.

1 — сарделы.

5 мехове масло дървено и

1000 лимоне, купно со счисленіе-то:

И ще ны одолжите за количество-то даване ни извѣстіе за сичко-то.

Іоаннъ Кольовъ.

ГЛАВА ЧЕТВЕРТА

содержава

ТОРГОВСКИ ОМОЛОГИИ или ИСПОВѢДОВАНИЯ.

Исповѣдованія-та, кои-то се думать и Темесуцы, суть писма одолжителни, сосъ кои-то исповѣдуваме, какъ сме пріяли грошове, или вещь или друго нещо отъ некого, и го увѣряваме за исплатеніе-то.

ПРОСТО

1835 Марта 2 у Земниче

Земамъ на заемъ отъ Господина Георгія Д: Верра петъстотини жълтицы мацарски за свой потреба, и обѣщавамсе слѣдъ една година отъ днесъ да ги исплатимъ почтенно купно сосъ лихва-та шесдесетъ пари на сто-те на месецъ-а. Тѣмже за увѣреніе давамъ му това саморучно мое исповѣдованіе подписувающихся неговъ платець

Константинъ Димитріевичъ.

Со свидѣтели

1835 Априлія 18 у Букурещъ.

Дава ми почтеннѣйшій Господинъ Іоаннъ Д: Х: Бакалогу въ нужда-та ми петь хіляды гроша тамошны бровны сосъ лихва по четьри на сто-те, кои-то обѣщавамсе, и одо-жавамсе отъ днесъ до Димитровъ-день да исплатимъ сосъ благодареніе. И за по големо увѣреніе давамъ му това мое исповѣдованіе предъ двама достовѣрны свидѣтели, въ ко-то се подписуваме

Хрісто Атанасіевичъ платець.

Петръ Ніколаевичъ свидѣтель.

Іоаннъ Димитріевичъ свидѣтель.

ГЛАВА ПЕТА.

содержава

Некои нужды въ торговство-то.

СОГЛАСИТЕЛНО ПИСМО.

Согласително писмо е едно писанно на говореніе между двама или по многу чловѣцы, кои-то се соединяватъ да праватъ торговство дружински, за обща своя полза. Писувасе же.

ТАКА

✚ Знаянно да е, защо нѣе подписанни-те Димитрій Іоанновичъ и Георгій Димитріевичъ на правихме днесъ сосъ общій разумъ слѣдователно-то согласително писмо.

Вознамѣрихме сирѣчь и двама-та да се содружиме и да составиме тува у Сищовъ едно общо торговство со стока Брашовска споредъ слѣдователны-те членове:

1. Сумма-та на това наше торговство да е по настоящемъ двадесетъ хіллады гроша, въ коя-то полагаме секой половина-та, сирѣчь десетъ хіллады.

2. Одолжавамосе нѣе и двама-та да быдемъ наедно осмь години, и да положиме секой тѣцаніе и прилѣжаніе за да умножиме, и удобриме торговство-то.

3. Ако некой отъ насъ щене поиска да се отдѣли предъ опредѣленно-то време за из-

рядны причины — кои-то обаче тебе да се отсудатъ отъ двама искусны торговцы, като благословны — да е одолженъ онъ да постави другого содружника вмѣсто себе, или да остави свой-а дѣлъ още една година въ торговство-то, докле да наиде другій-о содружника.

4. Ако бы се случило да умре внетре во уреченно-то време единъ содружникъ, да не одожава отнюдъ това содружително писмо наслѣдницы-те му.

5. Да бива сека година на Марта мѣсѣцъ изслѣдованіе и написаніе, за да быде явенъ придобыток-о или тѣцета-та, кои-то има да раздѣляваме и двама-та равно.

6. Да има власть секой содружникъ да земе отъ средъ сека година 500 до 600 гроша.

7. Кірія-та на магази-та, мѣзда-та на слуги-те прочіи-те иждивенія да са отъ средъ.

8. Придобыток-о да останува у содружество-то за умноженіе торговли-та.

9. Ако бы потребало некога да земеме на заемъ пары, да не дерзне единъ-о безъ разум-а на другого и извѣстіе-то да го направи.

Того ради быдохъ два преписа подобны, кои-то подписахме саморучно и двама-та, и запечатихме, и земахме секой по единъ у руце.

У Сищовъ

12^{та} Марта 1835

Димитрій Іоанновичъ.

Георгій Димитріевичъ.

Таблица на торговскій-а Инвентаріонъ.

ИНВЕНТАРІОНЪ или РАСПИСАНІЕ

на

Общи-те наши вещи, кои-то се най-
доха у вѣщепродавница-та

на 1 Марта 1834

ГОТОВИ ПАРИ У КАССА-ТА

100	жълтицы мацарски по 50 гр.	гр.	5000.
200	— жѣс.	— 24 —	4800.
300	— ірмил.	— 23 —	6900.
500	— цванц.	— 3 $\frac{1}{2}$ —	1750.

18450 —

В Е Щ И.

200	оки захаръ по 6 $\frac{1}{2}$ гр.	гр.	1300.
280	— синило — 140	—	11200.
250	— кафе — 8 $\frac{1}{2}$ —	—	2125.

14625 —

ПОТРЕБНИ СОСУДИ.

Споредъ расписъ-а за	246	20
--------------------------------	-----	----

ДОБРИ ВЕРЕСИ.

отъ Коста Божановъ тува гр.	289 - 14.
— Манола Іоан. у Серресъ	
на 700 цванц. по 3 $\frac{1}{2}$ —	2450 —
отъ разны должници споредъ расписъ-а	457 —

3196

14

сичка-та стока трон.

36517

34

Таблица давано

Да даде		Господинъ Філіппъ			
1834					
Маія 20	За слѣдователны-те търговини, кои-то днесъ земамъ, сирѣчь:				
	60 оки захаръ по 7 гр. гр.	420	—		
	250 — каффе — $8\frac{1}{4}$ — —	2062	20		
	75 — синило — 140 — —	10500	—		
	234 ведра вино — $3\frac{1}{2}$ — —	819	—		
	100 оки мас. дър. — $4\frac{1}{4}$ — —	425	—		
	300 — орисъ — $2\frac{1}{4}$ — —	1800	—		
	21 кантар. желез. — $44\frac{1}{5}$ — —	928	8		
	967 кіла жито — $12\frac{2}{5}$ — —	11990	32		
	$4\frac{1}{2}$ — бопъ — 25 — —	112	20		
	5 — леща — 18 — —	90	—		
	50 оки маслины — 2 — —	100	—		
		грш.	29248	00	
	Константинополь 20 Маія 1834				

Іоанновичъ у Букурешъ

Да земе

1834

Маія 20

За слѣдователны-те монеты, кои-
то самъ земалъ, сирѣчь

1000 рублиста	по 10	гр.	гр.	10000
380 ірмилъцы	— 23	—	—	8740
350 талира	— 22	—	—	7700
800 цванцове	— 3 $\frac{1}{2}$	—	—	2800
$\frac{1}{2}$ мьсьреска	— 8	—	—	8

грощ. 29248

Константи́нь Гео́ргіевичъ.

Таблица друга да

лѣто 1833

Да даде

Господинъ Димитрій

1832				
Декемв. 31	За колку-то останаха за доплата			
1833	отъ ветхій-а хесапъ . . .	гр.	1750	—
Февр. 18	— проводены-те до него за мой			
	хесапъ изъ Терновъ . . .	—	1761	—
Маія 2	— оныя, що му брѣхъ . . .	—	3968	—
Октом. 14	— оныя, що земалъ отъ зета си			
	Манола мои пары . . .	—	833	25
16	— Аллелодідактическа-та Ермінія	—	132	—
26	— оныя, що земалъ отъ киръ Ге-			
	оргія мои пары . . .	—	81	—
Декемв. 31	— дърва за школя-та . . .	—	28	30
	— две плахи на деца-та му . .	—	7	—
	— Іоанна, що слугова на школя-			
	та . . .	—	43	—
			8604	15
1834				
Іаннуар. 1	За колку-то ми останува долженъ			
	отъ горній-а хесапъ . . .	гр.	3500	

ваноземателна

у Сищовъ

І. Станчооглу у Сищовъ

да земе

1833				
Іануар. 15	За оныя, що земалъ Хрістодуль			
	отъ зета му Манола за мой			
	хесапъ у Букурещъ . . .	гр.	2300	—
Февр. 20	— оныя, що ми брѣхъ . . .	—	493	35
Ноемв. 4	— една полица негова до Іоан-			
	на Мокора у Букурещъ . .	—	2300	—
26	— една ока кафе . . .	—	10	20
Декем. 31	— колку-то ми останува долженъ			
	за исплата настоящій-а хе-			
	сапъ . . .	—	3500	—
			гроша	8604 15
	Букурещъ 1 Іаннуаріа 1834.			
	Хрістаки Павловичъ.			

ГЛАВА ШЕСТА

содержава

Некои нужды въ человѣческій-а животъ.

ЗАВѢТЪ.

Послѣдняя-та воля человѣческа, при свѣршеніи-то живота му, сосъ коя-то онъ нарѣжда, що требе да быде сосъ имѣніе-то му слѣдъ смерть-та му, и кой да быде законенъ неговъ наслѣдникъ, именуvasе завѣтъ, кой-то се писува

ТАКА

Во имя пресвятыя и нераздѣлмыя троицы отца и сына и светого духа. аминь.

Понеже смерть-та убо е извѣстна споредъ „Нѣсть человѣкъ, кой-то поживетъ и не узритъ смерти“: Смертний-о же часъ отнюдъ неизвѣстенъ споредъ „бдите и молитесь, за-що не вѣсте дне ни часа, во онже сынъ человѣческій приходитъ“ Того ради вознамѣрихъ азъ, що-то се отдоло подписувамъ, въ послѣдні-те дни моего живота, докле самъ еще здоровъ тѣлесно, и имамъ здоровъ свой-а разумъ (ради да отбегнемъ сички-те несогласія, кои-то можеха послѣдова слѣдъ моя-та смерть), да завѣщаемъ за движимото и недвижимо-то мое имѣніе тыя:

1. Предавамъ душа-та си Богу отъ кого-то ми е дадена, а тѣло-то земли, отъ коя-то е

направенно, кое-то да се погребе безъ никое великолѣпіе, споредъ Христіанскій-а обычай.

2. Да се совершатъ у две-те наши церкви за душевно-то ми спасеніе обыкновенни-те чотыредесятидневни служби и помяновенія, за кои-то оставямъ секому священнику по 50 гроша.

3. Оставямъ на училище-то наше 3000 гроша, на две-те церкви по 500 гр. на сиромаси 3000 гр.

4. Оставямъ на вдовица-та моя сестра Марія гроша 2000 и прч.

5. На слуги-те ми абіе слѣдъ смерть-та ми да се даде мѣзда-та за една година, и да се освободатъ.

6. Понеже преблагій Богъ ме лиши и отъ жена и отъ деца, имиже вѣсть судьбами, поставлявамъ совершенны наслѣдницы на сичко-то ми имѣніе двама-та ми сынове, сосъ кое-то да быдатъ одолженни да гледатъ до смерти своя-та майка, а моя-та вдовица жена, ако се не жени.

Това е послѣдно-то мое завѣщаніе, кое-то, въ здоровъ разумъ сущи, направихъ предъ двама достовѣрны свидѣтели, кои-то се и подписуватъ саморучно слѣдъ мене

У Сицовъ 12 Априлія 1835

Димитрій Іоанновичъ завѣщава

Димитрій Таковичъ свидѣтелствува.

Николай Димитріевичъ свидѣтелствува.

ВОЗНОШЕНІЕ.

Онова писмо, сосъ коѣ-то некой злощастенъ обявлява свои-те злощастія некому Господару, и го моли да му направи некая милость, именуvasе возношеніе.

Ѣдна сирота моли ѣдного Барона да и направи некая милостыня.

Преславнѣйшій княже и человѣколюбивѣйшій господару!

Воистинну перст-о на Божія-та промысль управи ваша-та преславность каде тоя нашъ градъ, за да ме помилувате подписанна-та смиренна ваша раба, коя-то некога убо именувах-се, и бехъ жена торговска. Сега же живеемъ въ едно весма утѣшенно и жалостно состояніе. Понеже сосъ многъ потъ лица моего при-добывамъ свой-а хлѣбъ: и него не за мене сама, но и за чѣтыри ещѣ мои мамы, и за само-го мужа моего, кой-то като испадна, не знамъ споредъ кои божіи судьбы, въ совершенно дой-де отчаяніе, и повредисе толко, що-то не е достоинъ нити себе си да храни, но и той про-стира рука каде мене искающи хлѣбъ да яде, кого-то немамъ отъ гдѣ да му дадемъ.

И това е ѣдно-то треволненіе жестокаго моего щастія: второ-то же и по големо-то отъ него и нестерпимо-то, коѣ-то со всѣмъ низла-гава моя-та душа, и ме приводитъ въ крайно от-чаяніе, естъ, защо азъ сега сосъ чѣтыри на возрастъ жененія мамы мои останувамъ безкъ-

шна, и немамъ гдѣ главу подклонити. Поне-же къща-та, въ коя-то до сега живеехъ, беше на цѣрква-та пророка Іліи: Понеже она сега се возобновлява, и быде нужда да се разсипе къща-та, изваждатъ ме отъ внѣтре: Азъ же нити къща имамъ да се пресѣлимъ, нити гро-шове имамъ да купимъ, нити милость имамъ отъ гдѣ да получимъ. Нека благоутробствува прочее, человѣколюбивѣйшій княже, ваша-та преславность, и нека ме извлече отъ многу-то и люты-те тѣя треволненія. Понеже не може воистинну да ме избави другъ освенъ неков сострадательно сердце некого Барона.

злощастивѣйша Кѣрстина Петковна.

Моленія-та се пишатъ на цѣль листь, кой-то се прегънува надълажъ на две, и прошеніе-то се пише на десна-та страна, а лева-та оста-нува празна.

ПУТЕКАЗАТЕЛЬ

за

БОЛГАРИЯ-ТА.

ПУТЕКАЗАТЕЛЬ.

кой-то

КАЗУВА ВЪ БОЛГАРІЯ ПЪТИЩА-ТА

И ПО ПЪТИЩА-ТА МЕСТА-ТА

Сосъ часове.

П У Т Ъ

ОТЪ РУШЧУКЪ ДО ЦАРН-ГРАДЪ.

Отъ Рушчукъ се отхожда въ Турлакъ за	5 часа
— Т — во Ушенганъ . . .	— 4 —
— У — въ Разградъ . . .	— 3 —
— Р — въ Арнаутъ-Кіогю . .	— 1 —
— А-К — въ Ески-Цумаа . .	— 4 —
— Е-П — въ Османъ-Пазаръ .	— 2 —
— О-П — въ Бей-Махалеси . .	— 3 —
— Б-М — въ Ятакъ . . .	— 6 —
— Я — въ Казанъ (*) . . .	— 3 —
— К — въ Маракъ-Богазн . .	— 3 —
— М-Б — въ Карнабатъ . . .	— 3 —

37

(*) Отъ Ятакъ въ Казанъ мѣнуvасе река Кючукъ-Камчикъ.

		пренесени 37 саса	
Отъ Карнабатъ	въ Кара-Иларъ . . .	— 3 —	
— К - I —	въ Кара-Бунаръ . . .	— 2 —	
— К - Б —	въ Факи	— 7 —	
— Ф —	въ Канара	— 6 —	
— К —	во Еракли	— 1 —	
— Е —	въ Саранта-Екклісієсъ	— 5 —	
— С - Е —	во Асімпали	— 1 —	
— А —	въ Чаталъ-Бургасъ . . .	— 8 —	
— Ч - Б —	въ Каращъранъ . . .	— 4 —	
— К —	въ Чорлу	— 6 —	
— Ч —	въ Канакли	— 4 —	
— К —	въ Сіліврія	— 8 —	
— С —	во Епіватъ	— 2 —	
— Е —	въ Кумъ-Бургасъ . . .	— 2 —	
— К - Б —	въ Буюкъ-Чекмеце . . .	— 1 —	
— Б - Ч —	въ Кючукъ-Чекмеце . . .	— 3 —	
— К - Ч —	въ Цари-Градъ	— 4 —	

104 тол-

ку часа са отъ Рушчукъ до Цари-Градъ.

П У Т Ъ

ОТЪ РУШЧУКЪ ДО ЕДРЕНЕ.

Отъ Рушчукъ се отхожда въ Плевне за		7 часа
— П —	въ Терновъ	— 10 —
— Т —	въ Колиба	— 5 —
— К —	во Ешекчи-Кіогю	— 6 $\frac{1}{2}$ —
— Е - К —	въ Ёни-Заара	— 4 —
		32 $\frac{1}{2}$ —

			Пренесени	32 $\frac{1}{2}$ —
—	Б.З.	въ Коюнъ-Бунаръ . . .	—	4 —
—	К.Б.	въ Вакуфъ	—	7 —
—	В.	во Едрене	—	8 —
				51 $\frac{1}{2}$ —

Толку часа са отъ Рушчукъ до Едрене.

П У Т Ъ

отъ Рушчукъ до едрене.

Презъ Карнабатъ.

Кой-то отхожда отъ Рушчукъ до Едрене презъ Карнабатъ слѣдува Цари-Градскій-а путь до Карнабатъ			—	37 часа
Отъ К	—	отхожда въ Ямполъ	за	12 —
—	Я	— презъ Сии-Къзълъ-Агачъ во Едрене	—	16 —
				65 тол.

ку часа са отъ Рушчукъ до Едрене презъ Карнабатъ.

П У Т Ъ

отъ рушчукъ до ФЛИБЕ.

Отъ Рушчукъ се отхожда въ Плевне за	7 часа
— П — въ Терновъ	— 10 —
— Т — въ Габрово	— 8 —
— Г — въ Казанлъкъ	— 6 $\frac{1}{2}$ —
	31 $\frac{1}{2}$ —

		Пренесени	31 $\frac{1}{2}$ —
— К —	въ Кючукъ-Ова . . .	— 4 —	
— К-О —	въ Капторъ . . .	— 1 —	
— К —	въ Лія . . .	— 4 —	
— Л —	въ Павла . . .	— 2 —	
— П —	въ Емірділеръ . . .	— 2 —	
— Е —	въ Кара-Мустафаларъ . . .	— 2 —	
— К-М —	въ Лоротъ . . .	— 1 —	
— Л —	въ Черна-Гора . . .	— 3 —	
— Ч-Г —	въ Татаръ-Пазарчикъ . . .	— 2 —	
— Т-П —	въ Градоянъ . . .	— 3 —	
— Г —	въ Філібе . . .	— 4 —	

59 $\frac{1}{2}$ —

Толку часа са отъ Рушчукъ до Філібе.

ПУТЬ

ОТЪ СИЦОВЪ ДО ЕДРЕНЕ.

Отъ Сицовъ се отхожда въ Сарієръ за 1 $\frac{1}{2}$ час.

— С —	въ Іованча . . .	— 2 $\frac{1}{2}$ —
— І —	въ Нікопъ . . .	— 5 —
— Н —	въ Терновъ . . .	— 3 —
— Т —	въ Габрово . . .	— 8 —
— Г —	въ Казанлъкъ . . .	— 6 $\frac{1}{2}$ —
— К —	въ Ески-Заара . . .	— 7 —
— Е-З —	въ Чалы-Мелифъ . . .	— 5 —
— Ч-М —	въ Тевфе-Кіогю . . .	— 2 —
— Т-К —	въ Черепя . . .	— 2 —
— Ч —	въ Османъ-Хани . . .	— 3 —

45 $\frac{1}{2}$ —

		пренесени	45 $\frac{1}{2}$ час.
Отъ Османъ-Хани въ Мустафа-Па-	ша-Кіопрусу . . .	за 8 —	
— М-П-К —	въ Едрене . . .	— 6 —	

59 $\frac{1}{2}$ —

Толку часа са отъ Сицовъ до Едрене.

ПУТЬ

ОТЪ СИЦОВЪ ДО ЕДРЕНЕ

Презъ Демиръ-Капія и Сілимна.

Отъ Сицовъ се отхожда въ Сарієръ за 1 $\frac{1}{2}$ часа

— С —	въ Іованча . . .	— 2 $\frac{1}{2}$ —
— І —	въ Нікопъ . . .	— 5 —
— Н —	въ Лесковица . . .	— 3 $\frac{1}{2}$ —
— Л —	въ Златарица . . .	— 3 —
— З —	въ Бебрево . . .	— 4 —
— Б —	въ Старека . . .	— 5 —
— С —	въ Демиръ-Капія (*) . . .	— 3 —
— Д-К —	въ Сілимна . . .	— 3 —
— С —	въ Ямполъ . . .	— 10 —
— Я —	въ Едрене . . .	— 16 —

56 $\frac{1}{2}$ —

Толку часа са отъ Сицовъ до Едрене презъ Демиръ-Капія и Сілимна.

*) Демиръ-Капія е на върхъ на стара-та планина.

ПУТЬ

Отъ Сицовой до Філібе.

Кой-то отхожда отъ Сицовой до Філібе слѣдува Едренечкій-а путь до Казанлъкъ 26 часа: отъ Казанлъкъ же на тамо ходи по Рушчужкій-а путь до Філібе още 28 часа. І така собиратсе отъ Сицовой до Філібе $54\frac{1}{2}$ часа.

ПУТЬ

Отъ Видинъ до Едрене.

Отъ Видинъ се отхожда въ Ломъ за 12 часа

— Л —	въ Рахова	— 12 —
— Р —	въ Плевенъ	— 12 —
— П —	въ Ловча	— 5 —
— Л —	въ Селви	— 6 —
— С —	въ Габрово	— $5\frac{1}{2}$ —

— Габрово на тамо се ходи по Сицовой-а путь още $39\frac{1}{2}$ —
91 —

Толку часа са отъ Видинъ до Едрене.

ПУТЬ

Отъ Нишъ до Бели-Градъ

Отъ Нишъ се отхожда во Алексинскій за $4\frac{1}{2}$ часа

— А —	въ Рашиянъ	— 6 —
		— $10\frac{1}{2}$ —

		Пренесени	$10\frac{1}{2}$ час.
Отъ Рашиянъ въ Паракинъ	за	$3\frac{1}{2}$ —	
— П —	въ Морава-Кіопрусу	— 2 —	
— М-К —	въ Ягодина	— 2 —	
— Я —	въ Деве-Багарданъ	— 4 —	
— Д-Б —	въ Батучина	— $4\frac{1}{2}$ —	
— Б —	въ Раши	за 3 —	
— Р —	въ Хасанъ-Паша-Паланка	— 3 —	
— Х-П-П —	въ коларъ	— 4 —	
— К —	въ Столнацъ	— 5 —	
— С —	въ Бели-градъ	— 6 —	
		$47\frac{1}{2}$ —	

Толку часа са отъ Нишъ до Бели-Градъ

ПУТЬ

Отъ Нишъ до Едрене

Презъ Софія и Філібе.

Отъ Нишъ се отхожда въ Мустафа-Паша-Паланка	за 6 часа
— М-П-П —	въ Шаркію — 6 —
— Ш —	въ Цари-Бродъ — $4\frac{1}{2}$ —
— Ц-Б —	въ Сливникъ — 6 —
— С —	въ Овіль — 6 —
— О —	въ Софія — $1\frac{3}{4}$ —
— С —	въ Грувліанъ (*) — $2\frac{1}{2}$ —
— Г —	въ Ени-Ханъ — $3\frac{1}{2}$ —
$36\frac{1}{4}$ —	

*) Отъ Софія въ Грувліанъ минува река Ескеръ.

Пренесени			36 ¹ / ₄ часа
Отъ Ени-Ханъ	въ Бокоретъ . . .	за	1 ¹ / ₂ —
— Б —	въ Ихтиманъ (*) . . .	—	4 —
— Г —	въ Мост-а на Марицы . . .	—	2 ¹ / ₂ —
— М —	въ Ябровичъ . . .	—	2 —
— Я —	въ Къзъ-Дервенъ . . .	—	1 ¹ / ₂ —
— К-Д —	въ Сари-Бей . . .	—	1 ¹ / ₂ —
— С-Б —	въ Татаръ-Пазарцикъ . . .	—	3 ¹ / ₂ —
— Т-П —	въ Градоянъ . . .	—	3 —
— Г —	въ Філібе . . .	—	4 —
— Ф —	въ Курамъ-Баши . . .	—	3 —
— К-Б —	въ Донанца . . .	—	1 —
— Д —	въ Папазли . . .	—	2 —
— П —	въ Аллаца-Чекмелекъ . . .	—	1 —
— А-Ч —	въ Ени-Махале . . .	—	2 —
— Е-М —	въ Коца-Али . . .	—	1 —
— К-А —	въ Куру-чешме . . .	—	1 —
— К-Ч —	въ Дехеръ-Махале . . .	—	1 —
— Д-М —	въ Суякъ . . .	—	1 —
— С —	въ Семизица . . .	—	2 —
— С —	въ Узунцова . . .	—	1 ¹ / ₂ —
— У —	въ Кочендилъ . . .	—	1 ¹ / ₂ —
— К —	въ Харманли . . .	—	1 —
— Х —	въ Амшарли-Кіогю . . .	—	1 ¹ / ₂ —
— А-К —	въ Хебінче . . .	—	1 ¹ / ₂ —
— Х —	въ Мустафа-Паша кіопрусу . . .	—	3 —
— М-П-К —	въ Паша-Кіогю . . .	—	2 —
			86 ³ / ₄ —

*) Отъ Ихтиманъ отхожда се во Враца.

Пренесени 86³/₄ час.
 Одъ Паша-Кіогю во Едрене . . . за 4 —
 90³/₄ —

Толку часа са отъ Нишъ до Едрене презъ
 Софія и Філібе.

П У Т Ъ

ОТЪ СКОПІЯ ИЛИ УСКІУПЪ ДО ФІЛІБЕ.

Отъ Скопіа се отхожда въ Комано- во (*)			за 7 часа
— К —	въ страшенъ-Ханъ . . .	—	7 —
— С-Х —	въ Егри-Дере-Палан- ка	—	6 —
— Е-Д-П —	въ Демино	—	6 —
— Д —	въ Кестентилъ	—	2 —
— К —	въ Зедица	—	2 —
— З —	въ Кестентилъ-Караул	—	2 —
— К-К —	въ Комица	—	4 —
— К —	въ Караулъ	—	1 —
— К —	въ Баланово	—	3 —
— Б —	въ Дупница	—	1 —
— Д —	въ Самоковъ	—	8 —
— С —	въ Баня	—	4 —
— Б —	въ Дервенъ	—	4 —
— Д —	въ Татаръ-Пазарцикъ	—	5 —
			62 —

(*) Отъ Команово до Враца се отхожда за 12 часа.

Пренесени 62 часа
Одъ Татаръ-Пазарцикъ въ Градоянъ за 3 —
— Г — въ Філібе — 4 —
69 тол-

ку часа са отъ Скопія до Філібе.

ПУТЬ

ОТЪ СКОПІЯ ДО ЦАРИ-ГРАДЪ

презъ Серресъ.

Отъ Скопія се отхожда въ Каплан-

ли	за 4 часа
— К — въ Кіупурли	— 4 —
— К — въ Щипъ	— 7 —
— Щ — въ Радовишъ	— 6 $\frac{1}{2}$ —
— Р — въ Струмница	— 4 —
— С — въ Ени-Кіогю	— 6 —
— Е-К — въ Ханъ	— 3 —
— Х — въ Петричъ	— 3 —
— П — въ Мостъ-а Струминъ	— 4 —
— М — въ Демиръ-Хисаръ	— 2 —
— Д-Х — въ Серресъ	— 4 —
— С — въ Рахова	— 6 —
— Р — въ Анчица	— 2 —
— А — въ Прави или Прауша	— 6 —
— П — въ Кавала	— 3 —
— К — въ Кара-Сую	— 4 —
— К-С — въ Ёнице	— 5 —
— Ё — въ Буру-Калеси	— 3 —
— Б-К — въ Мисленъ	— 2 —

78 $\frac{1}{2}$ —

Пренесени 78 $\frac{1}{2}$ час.

Одъ Мисленъ въ Гюмурчина	за 3 —
— Г — въ Кіопекли	— 4 —
— К — въ Макри	— 4 —
— М — въ Ферія	— 8 —
— Ф — въ Марица (*)	— 1 —
— М — въ Ханларъ	— 2 —
— Х — въ Кессанъ	— 3 —
— К — въ Малгара	— 5 —
— М — въ Ёницикъ	— 7 —
— Ё — въ Редесто	— 4 —
— Р — въ Туркменли	— 5 —
— Т — въ Нова-Ираклія	— 2 —
— Н-І — въ Стара-Ираклія	— 1 —
— С-І — въ Папазли	— 1 —
— П — въ Сіліврія	— 2 —
— С — въ Цари-Градъ	— 12 —

142 $\frac{1}{2}$ —

Толко часа са отъ Скопія до Цари-Градъ.

ПУТЬ

ОТЪ ТАТАРЪ-ПАЗАРЦИКЪ ДО БІРЕНЕ

презъ Казанлъкъ.

Отъ Татаръ-Пазарцикъ се отхожда въ Черна-Гора за 2 часа

— Ч-Г — въ Лоротъ	— 3 —
— Л — въ Кара-Мустафаларъ	— 1 —
	6 —

*) Отъ Ферія въ Марица минувасе една гора, кол-то се именува Божія Гора.

Пренесени 6 часа

Отъ Кара-Мустафаларъ въ Ёмїрді-

леръ	33	2	—
— Ё — въ Павла	—	2	—
— П — въ Лія	—	2	—
— Л — въ Капторъ	—	4	—
— К — въ Кючукъ-Ова	—	1	—
— К-О — въ Казанлъкъ	—	4	—
— Казанлъкъ на тамо се ходи по Сищовскій-а пътъ още	—	33	—

54 тол-

ку часа са отъ Татаръ-Пазарцикъ до Едрене
презъ Казанлъкъ.

Пров. 1957г.

О Г Л А В Л Е Н І Е

на

СОДЕРЖАВАЮЩИ-ТЕ СЯ ВЪ ТАЯ КНИГА ГЛАВЫ.

	страна.
Вступленіе въ писмописаніе-то	1
Кратка на Граждански-те и Церковни-те сапове Ти- тографія	2

ЧАСТЬ ПЕРВА

коя-то съдържава общи и обыкновенны писма.

Глава I.	Повѣствователни писма	9.
— II.	Просителни	13.
— III.	Представителни	17.
— IV.	Похвалителни	19.
— V.	Благодарителни	21.
— VI.	Срадователни	24.
— VII.	Утѣшителни	29.
— VIII.	Совѣтователни	32.
— IX.	Уничижителни	35.
— X.	Извинителни	42.

ЧАСТЬ ВТОРА

Коя-то съдържава разны торговски писма и некои
пуждни въ торговство-то и въ чловѣческій-а животъ.

Глава I.	Зарѣчателни писма	44.
— II.	Извѣстителни	47.
— III.	Ассигнаціонія или Полицы	49.
— IV.	Торговски Омологіи или Неповѣдованія	50.
— V.	Некои пуждни въ торговство-то	52.
— VI.	Некои пуждни въ чловѣческій-а животъ	60.
Путеказатель за Болгарія		65.

Пров. 1957г.

ИТ 1986

Пров. 1998г.

